

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 43/17

מיום ה 23 ליוני 2026

נוכחים:

מתן כצמן - ראש המועצה
מי-גל אבינועם - סגנית ראש המועצה
טל רגב - חברת מועצה
שלומית גוטרמן-כספי - חברת מועצה
אמיר טטרסקי - חבר מועצה
טלי אגסי עידו - חברת מועצה
שמשון רחמנפור - חבר מועצה
אייל רובין - חבר מועצה
יוסי אלבז - חבר מועצה
מירב שניר - חברת מועצה
שירלי עזרא שרון - חברת מועצה

לא נוכחים:

לימור גיל שני - סגנית ראש המועצה
טל הרמן - חבר מועצה

משתתפים:

רינת אורן - מנכ"לית המועצה
אשר שמע - גזבר המועצה
דקל אביסדריס - מהנדס המועצה
שירה שאול - מבקרת המועצה
יפעת דר פרטוק - סגנית הגזבר המועצה

אורחים:

ניר אולמן - יועץ, חברת אורבניקס
נועה מטע - יועצת, חברת אורבניקס

על סדר היום:

1. דו"ח כספי רבעון 4 לשנת 2025
2. חלוקת תמיכות 2026
3. הארכת שירות (תומכות חינוך מעל גיל 70)
4. אישור עבודה נוספת לעובדות מועצה
5. פרוגרמת נכסי ציבור
6. תבחינים להקצאות

סדר היום:

1. דו"ח כספי רבעון 4 לשנת 2025

מתן כצמן: נושא ראשון, דו"ח כספי רבעון 4 לשנת 2025, אשר יציג את הדברים.

אשר שמע: הדו"ח שאני מציג כרגע הוא דו"ח רבעוני שחברי המועצה קיבלו אותו. דו"ח רבעוני ראשוני, על הדו"ח הזה יהיו עוד תיקונים. ויעבור ביקורת של משרד רואי חשבון שמונה על ידי משרד הפנים. אני אתחיל לעבור איתכם על הדו"ח, בנוסף אנחנו נקיים דיון גם על הדו"ח המבוקר לשנת 2025. חברי המועצה קיבלו לעיון את הדו"ח הכספי לחודשים ינואר-דצמבר 2025. אני חוזר לעמוד 4. סך הכל התקציב הרגיל המאושר לשנת 2025, 122,810,000. סך הכל התקבולים בתקציב הרגיל הסתכמו ב- 122,219,000. ולסך הכל ההוצאות בתקציב הרגיל הסתכמו בסך 121,698,000. העודף נכון ל- 31 בדצמבר 2025, 521,000 שקל. עמוד 2, העודף המצטבר נכון ל- 31 בדצמבר 2025, 6,959,000. נמוך לעומת 31 בדצמבר 2024, ב- 1,127,000 שקל. עמוד 2, אחוז הגבייה מארנונה לתאריך 31 בדצמבר 2025 הגיע ל- 92%, גבייה שוטפת לעומת 88% בתקופה מקבילה בשנת 2024. אחוז הגבייה מארנונת פיגורים לתאריך 31.12.2025 הגיע ל- 23% לעומת 20% בתקופה המקבילה בשנת 2024. נכון ל- 31 בדצמבר 2025, למועצה אין הלוואות לזמן קצר ו/או אשראי קצר מועד, או הלוואה ארוכת טווח מכל סוג. בשנת 2025 מספר המשרות המתוקצבות, בעמוד 9 מי שרוצה לראות, המתוקצבות 173 משרות מלאות, בפועל מספר המשרות שהועסקו נכון ל- 31 בדצמבר 2025, 166 משרות מלאות, בעלות שכר של 34,986,000 שקל. כמו כן, המועצה תקצבה בסעיף פנסיה תקציבית 27 משרות מלאות של פנסיונרים, סך עלות השכר הפנסיוני בפועל עד, זה מה שהמועצה שילמה, עד 31 בדצמבר 2025, 4,233,000 שקל. נכון ל- 31 בדצמבר 2025, למועצה 109 תב"רים פעילים, עמוד 6, סך כל התקציב לתב"רים האמורים, 454,208,000 שקל, סך כל התקבולים בפועל לתב"רים האמורים לתאריך 31 בדצמבר 2025, 361,637,000, אז ההוצאות לתאריך 31 בדצמבר 2025, 279,726,000.

העודף הזמני 81,911,000 ש"ח

שמעון רחמנפור: מה זה אומר? זה טוב?

אשר שמע: זה טוב, אתה רואה שאנחנו בעודף.

שמשון רחמנפור: בטח שלומית מבינה בזה יותר טוב, אני רק רוצה להבין מה אתה אומר.

אשר שמע: גם בתקציב הרגיל וגם בתקציב פיתוח. העודף הזמני בתקציב הפיתוח, עודף זמני, הוא 81,911,000 ₪.

שמשון רחמנפור: מה המשמעות של עודף?

אשר שמע: המועצה מבצעת פרויקטים שאותם אישרה מליאת המועצה. הפרויקטים שעדיין לא הסתיימו, נמצאים בעודף תקציבי עד שהם יסתיימו. ברגע שהפרויקטים יסתיימו, הם גם יתאזנו. כאשר הפרויקט לא מתאזן ונשאר עודף תקציבי, בסוף השנה אנחנו סוגרים תב"רים ומחזירים את העודף לקרנות. אני מבקש לאשר את הדו"ח הכספי לתקופת ינואר-דצמבר 2025.

שמשון רחמנפור: אני נמנע. אני גם רוצה להבין, אם כל האנשים פה היו מצביעים נגד, מה היה קורה?

אשר שמע: לא היה קורה כלום. אני צריך לעדכן אתכם במה שקורה.

שמשון רחמנפור: אה, זה עדכון. אז למה אני מצביע על עדכון?

אשר שמע: לא, אתה מצביע על הדו"ח הרבעוני. אתה קיבלת דו"ח רבעוני.

שמשון רחמנפור: אני מצביע על זה שעדכנת אותי.

שלומית גוטרמן כספי: אנחנו מאשרים את הדו"ח.

אשר שמע: אני מציג לכם את הדו"ח של 2025, אתם קיבלתם את הדו"ח 2025.

שמשון רחמנפור: כן.

אשר שמע: ואני כרגע מקריא לכם את הדברים החשובים מתוך הדו"ח. זה הכל.

שמשון רחמנפור: אוקיי, אם אתה אומר. קיבלתי אותו לפני יומיים.

רינת אורן: לא, קיבלת אותו לפני עשרה ימים. בואו נצביע.

רינת אורן: שמשון נמנע וכל השאר בעד. תודה רבה.

בעד: מתן, מיגל, טל רגב, אייל, שלומית, מירב, יוסי, טלי, אמיר, שירלי.

נמנע: שמשון

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות את הדו"ח הכספי רבעון 4 לשנת 2025.

2. חלוקת תמיכות 2026

רינת אורן: הנושא הבא על סדר היום זה אישור תמיכות לשנת 2026. שלחנו לכם שני מסמכים. מסמך אחד הוא המלצה של ועדה מקצועית, מנהל אגף חינוך ומנהלת אגף השירותים החברתיים, שהם אלה שעובדים מול העמותות. והמסמך השני זה פרוטוקול ועדת תמיכות, קרן אשר ואני. אנחנו מבקשים את אישורכם לחלוקת התמיכות. סכום שהוקצב בשנת 2026 לתמיכה בעמותות הוא 250,000 שקלים. מתוכם 75% לתנועות נוער, 12.5 חינוך ותרבות ו- 12.5 רווחה ושירותים קהילתיים. מופיע בפניכם בנספח שצירפנו, הסכום שבו בחרנו לתקצב כל אחת מהעמותות, לפי הקריטריונים שמופיעים בתבחינים לתמיכות כל אחת מהעמותות. נבקש את אישורכם.

מירב שניר: אני נמנעת.

רינת אורן: מירב נמנעת וכל השאר בעד. תודה רבה.

בעד: מתן, מיגל, טל רגב, אייל, שלומית, שמשון, יוסי, טלי, אמיר, שירלי.
נמנעת: מירב.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות את חלוקת התמיכות 2026 חלוקת התמיכות לשנת 2026 בהתאם להמלצות הוועדה המקצועית

שלומית גוטרמן כספי: יש לי שאלה. עושים בקרה על עמידה בתנאים אחרי שניתנות התמיכות האלה. הרי צריך לעמוד בתנאים, יש דו"חות כספיים שצריכים להראות איזון בין הכנסות להוצאות, הרי התמיכה שלנו לא יכולה לשים עמותה בעודף, כי זה כספי ציבור, אז אני שואלת אם מישהו עושה בקרה שהגופים האלה עומדים בתנאים גם אחרי.

רינת אורן: את הבקרה עשינו בשלב של הגשת תמיכות, עמותות שחזרו על הבקשה וקיבלו תמיכה ב-2025.

שלומית גוטרמן כספי: עשיתם בקרה על השנה הקודמת?

רינת אורן: על 2025, כן. עדי עשתה.

שלומית גוטרמן כספי: אני יכולה לראות? תודה.

3. הארכת שירות (תומכות חינוך מעל גיל 70)

רינת אורן: הנושא הבא על סדר היום, הארכת שירות של שלוש עובדות שלנו, תומכות חינוך, שתיים בגני ילדים, אחת בחינוך מיוחד. אני מזכירה, עובדות שעוברות את גיל 70, אנחנו נדרשים לאישור במליאת המועצה. מדובר בשלוש עובדות שזכות להערכה מאוד גבוהה, גם בתהליך הערכת עובדים. אנחנו מפעילים הרבה שיקולי דעת בבקשה להארכת שירות מעבר לגיל 70, יש ועדה ייעודית. שלושתן הביאו כמובן אישור מרופא, הביעו במכתב בקשה שהן רוצות להמשיך, וקיבלו המלצה חמה של המנהלים שלהן ומי שעובד איתן במסגרות החינוך. אנחנו נבקש את אישורכם להארכת השירות של שלושתן.

*** יוסי יצא מהחדר***

רינת אורן: כולם בעד. יוסי לא נוכח. תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את הארכת השירות לשלוש תומכות חינוך מעל גיל 70

*** יוסי חזר לחדר***

4. אישור עבודה נוספת - שרון זינגר ואביבה גולן

רינת אורן: הנושא הבא על סדר היום הוא בקשה לעבודה נוספת של שתי עובדות מועצה. כשעובד ציבור שמשרתו בהיקף של 100% מבקש לעבוד בעבודה נוספת, הוא נדרש על פי הנהלים להגיש בקשה למנכ"לית המועצה ולקבל את אישור המועצה. אני עברתי על שתי הבקשות האלה ואני מעלה אותן ומבקשת לאשר אותן.

הבקשה הראשונה היא של שרון זינגר. מנהלת יחידת רישוי עסקים. שרון מבקשת לעבוד יום אחד בסוף השבוע כדימותנית רנטגן ברפואת שיניים. אבקש לאשר את הבקשה של שרון. כולם בעד. תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד אישור עבודה נוספת לשרון זינגר.

רינת אורן: בקשה נוספת של אביבה גולן, מנהלת המחלקה לגני ילדים. אביבה עובדת במועצה כ-שלוש שנים, ועוד טרום הצטרפותה למועצה הייתה לה קליניקה פרטית שבה היא נתנה שירותי הדרכת הורים. היא לא מלווה משפחות מאבן יהודה, היא גרה בתל אביב, וכל התהליכים שהיא עושה עם משפחות מאזור מגוריה. היא לא התבקשה בעבר להגיש בקשה לעבודה נוספת. ובמסגרת הסדר שאנחנו עושים ביקשנו ממנה להגיש בקשה וכעת נבקש את אישורכם. לפניכם בנספח גם הסדר ניגוד עניינים, מכיוון שהיא מלווה הורים ועובדת בחינוך באבן יהודה, אנחנו ביקשנו ממנה להתחייב לזה שהיא לא תלווה משפחות מאבן יהודה ולא תערב בין השניים. אבקש את אישורכם. כולם בעד. תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד אישור עבודה נוספת לאביבה גולן.

*** אשר ויפעת יוצאים. ניר ונועה מאורבניקס נכנסים ***

5. פרוגרמת נכסי ציבור

מתן כצמן: שלום לניר ונועה מחברת אורבניקס. כעת נציג לכם ואחר כך נבקשכם לאשר, את הפרוגרמה לנכסי ציבור. אני מבקש מדקל, מהנדס המועצה, שיציג מה זה פרוגרמה, מה אנחנו בעצם רואים היום, מה החשיבות שלה, ולמה אנחנו כאן, ולאחר מכן אנחנו נעביר את השרביט לידיים של נועה.

דקל אביסדריס: שטחי ציבור, מתחלק לשניים. יש את השטחים הבנויים ויש את השטחים הירוקים, השטחים הפתוחים. זה הפארקים, הגינות. זה תשתית ומשאב שאנחנו צריכים לדעת לנהל ולהיערך איתו, והתפקיד של הפרוגרמה זה בעצם להסתכל לפחות ל- 10 שנים קדימה, ולוודא שיש לנו כרשות את האפשרות לספק את התשתית הציבורית, לתת את השירותים שהתושבים ייתכן ויצטרכו. הפרוגרמה נערכת על פי תדריך של מנהל תכנון, אתם תראו, נכנסים פה למספרים, אז כל החישובים וכל האיך עורכים ומה הצרכים שיש צריך בבסיס, זה על פי התדריך. ליישוב יש צרכים בסיסיים, זה יכול להיות חינוך, כיתות גן, כיתות בית ספר, תרבות, היכל תרבות, נוער, ספרייה, ספורט, מגרשי ספורט. שטחים פתוחים, כמו שאמרנו, זה גני משחק, פארקים, שטחים פתוחים לריאות ירוקות, ועוד נושאים נוספים, והדברים האלה בעצם נגזרים מכמות תושבים. X תושבים צריך X כיתות. בגדול אנחנו מנבאים על פי קצב ההתפתחות של היישוב, מה הצפי של היישוב בעוד 10 שנים, כמה יחידות דיור יהיו, אנחנו נתרגם את זה לכמה תושבים יהיו, ובהתאם לזה יודעים, נתרגם למשל, פחות או יותר כמה ילדים יהיו בכל שכבת גיל, ואז אנחנו יכולים לתרגם את זה לכיתות. יש משוואות שעושות את זה. ובהתאם לזה, אנחנו רוצים לוודא שיהיה לנו את

הפוטנציאל לספק את השירותים שהיישוב יתכן שיצטרך. ואז אנחנו כאילו מוודאים שיש לנו מספיק מגרשים בבתי ספר, מספיק מגרשים לגני ילדים.

שמשון רחמנפור: שיייתכן שהיישוב יצטרך?

דקל אביסדריס: כן. אנחנו מוודאים שנוכל, שיהיה לנו את הפוטנציאל, אבל למשל, יישוב יכול לפי כמות יחידות הדיור, הפוטנציאל הוא, אני סתם זורק מספר, 20 כיתות גן. אבל יישוב גם יכול להזדקן, ובסופו של דבר בעוד 10 שנים הצורך לא יגיע ל- 20 כיתות גן, יכול להיות שהוא יגיע עד ל- 17.

שמשון רחמנפור: או ל- 22.

דקל אביסדריס: יכול להיות שהוא גם יגיע ל- 22, נכון. פתאום איזשהו בייבי-בום או משהו כזה. גם התדריך עובד על חישובים של כמות ילדים לא מקסימלית בגן ילדים למשל.

שמשון רחמנפור: יש איזשהו דו"ח סטטיסטי. ככה בתי אב, לפי מספר נפשות. יש איזשהו חישוב לפי טבלאות.

דקל אביסדריס: חישוב לפי זה, אבל גם החישוב זה כמה ילדים בכיתת גן, למשל, זה לא לפי המקסימום, כך שגם אם נגדל, עדיין יש פתרון. עכשיו יציגו פה חברת אורבניקס, חברה שעשתה עבורנו את הבחינה, ומה המצב של אבן יהודה, ובהתאם לזה גם מה המצב העתידי.

נועה מטע: אני נועה מחברת אורבניקס, עבדתי על הפרוגרמה יחד עם ניר שהוא מנהל התחום שלנו של פרוגרמות.

ניר אולמן: היה פה תהליך ארוך, ארוך, ושיתוף פעולה מאוד טוב מול המועצה בכל הנוגע לגיבוש של כל המסמך הזה, שהוא מסמך גדול, ארוך ומורכב. ואני באמת רוצה לציין לטובה את כל האנשים שיושבים כאן, דקל, רינת ומתן. המעורבות של ראש המועצה הייתה גבוהה מאוד. לטובה. ממש חריגה, מניסיוני, שאני עושה עשרות פרוגרמות כאלה ומאות בארץ. אז באמת כל הכבוד, ונועה שעשתה את העבודה, אני מעביר את הדיבור אליה.

נועה מטע: תודה. אז קודם כל, אני אגיד רגע לגבי הפרוגרמה, אני מקווה שגם כן הצלחתם קצת לעבור עליה לפני, כי אנחנו לא נעבור עכשיו על כל הפרטי פרטים, נעשה איזושהי סקירה כוללת, כי הפרוגרמה באמת מאוד ארוכה. קצת לגבי המטרות, אני מצטרפת למה שדקל אמר, קודם כל אנחנו לא רוצים שהתושבים יקדימו את התשתיות, חשוב לנו מאוד שלפני שתושבים חדשים יגיעו והיישוב יתרחב, שיהיה פה קודם את התשתיות המתאימות, שיהיה שריון של שטחים שברור שיהיה אפשר להשתמש בהם לטובת הצרכים. קצת בנוגע לסדר עדיפויות, כשאנחנו עושים את הפרוגרמה, קודם כל ניגשים לתחום של חינוך, גני ילדים, בתי ספר, מעונות יום, כל מה שנדרש בהיבטים האלה, ואחר כך אנחנו ממשיכים על הכשרת שטחי הציבור. היה לנו חשוב בפרוגרמה הזאת גם לעשות פיזור טוב על כל שטחי המועצה. זאת אומרת, אם זה גני ילדים, שתושבים לא יצטרכו עכשיו לנסוע באוטו לגן ילדים, גם בשכונות החדשות. הכל יהיה

קרוב לתושבים, שיוכלו ללכת ברגל, שנגמר וההורים אוספים את הילד מהגן, שתהיה להם גינה נחמדה ללכת אליה אחר כך, וזה דברים שווידאו פה בפרוגרמה. קצת על התהליך. איך אנחנו עובדים ומה עשינו.

שמשון רחמנפור: אולי תתחילי במי אתם.

נועה מטע: אז אמרתי, אנחנו חברת אורבניקס.

שמשון רחמנפור: לא, חוץ מהשם, מי אתם? מה עושה חברת אורבניקס?

נועה מטע: חברת אורבניקס עוסקת בתחום של תכנון ערים, אנחנו עושים כל מיני דברים בתוך תכנון ערים, ספציפית פה אנחנו בכובע תכנוני. יש לנו גם מחלקה של כלכלה, של סביבה, של חברה, יחסי ציבור.

ניר אולמן: החברה פעילה מעל 30 שנה ואנחנו עובדים עם משרדי ממשלה.

נועה מטע: אני חוזרת לגבי תהליך העבודה. דבר ראשון, אנחנו עושים איזושהי סקירה ווידוא של ניתוח המצב הקיים. זה באמת השלב הכי משמעותי והבסיס שלנו לעבודה. היינו פה בקשר עם המחלקות השונות, להבין כמה תלמידים יש, כמה כיתות יש, כמה גנים יש, כמה בתי כנסת יש, ממש לעשות מיפוי. ואת כל הדברים האלו גם העלנו למפות, הכל נמצא פה בתוך התוצר. זה שלב מאוד מאוד חשוב, כי לפני שאנחנו ממשיכים הלאה למה צריך, אנחנו צריכים להבין מה כרגע יש. כמו שאמרתי גם, הכנת שכבות של

GIS, אנחנו משתמשים בתוכנת GIS כדי לשים את הדברים על מפה. לאחר מכן אנחנו ניגשים לתחזית האכלוס. פה ספציפית בפרוגרמה אנחנו הסתכלנו על עשור קדימה, אתם תראו גם את הפירוט, אנחנו הסתכלנו על כל התוכניות שעתידות להתממש בתחזית של עשור. כמובן שלא הכל בדיוק מדויק ויכול להיות שדברים נדחים, אנחנו מכירים את זה שבעולם התכנון לא הכל מדויק, אבל אנחנו רוצים להתכונן שמה שיכול להיכנס בעשור יהיה פה בתוך החובה ולא יהיו פספוסים. ואחרי שסיכמנו את השלב הזה של לתכנן את האכלוס, הגענו לשלב החישוב. אנחנו מכניסים את הדברים באמת לפי מדריכים של מנהל התכנון. כמה צריך מכל דבר, ואז מגיעים לשלב של שיבוץ, של לראות את פיזור המגרשים, השטחים החומים שיש בעצם ביישוב, ולראות שהכל נכנס בצורה של פיזור טוב. פה באמת יש את כל הפירוט של הדברים, מה יש בכל מקום, אני לא אעבור על הכל, אני כן רוצה להראות לכם את זה. אז איזושהי נקודה חשובה, זה שהסתכלנו באמת על כמה שטחים של ייעוד קרקע של מבני ציבורי יש, ומהם החסרונם שטחים שהם לא כל כך רלוונטיים, אם זה אומר, בית הספר האמריקאי, 73 דונם, שהם מאוד מאוד גדולים, אבל הם בסוף, הם לא עכשיו לשימוש זמין אליכם כמועצה, אז הורדנו אותם, כנ"ל גם בית ספר הדסים, והסתכלנו על השטחים הנוספים. כאן גם אני אתן איזושהי נקודה, יש שטחים גם שנמצאים בבעלות פרטית, כל מה שהוא לא רלוונטי למימוש כרגע, אנחנו הורדנו מהמלאי שלנו. השטחים הפתוחים, גם, אתם יכולים לראות פה את הפיזור, מבחינת גם הגדלים שיש על כל דבר, 390 דונם שיש סך הכל ביישוב. טוב, אז סיכום המצב הקיים.

אז פה אתם יכולים לראות באמת סיכום של כל השטחים שהיו לפני, מבחינת כמה יש לנו בכל דבר. זה בא לידי ביטוי בכמות, שזה במוסדות, וכמות של כיתות. לצורך העניין, מעון יום אנחנו מסתכלים על מוסד אחד, אבל בתוך המוסד הזה יש שלוש כיתות. גנים, חינוך מיוחד, בתי ספר וכו'. פה אין איזה שהם דגשים חשובים. אני אתן דוגמה, בסוף יש לנו דברים מסוימים שאנחנו מתייחסים אליהם ודברים שלא. לצורך העניין, בריכת שחייה, אנחנו מתייחסים לבריכה שהיא בשימוש הציבור, שנמצאת בקאנטרי, אבל אנחנו לא מתייחסים לבריכה שנמצאת בבית ספר אמריקאי או בהדסים, כי היא לא לשימוש שוטף של התושבים.

שמשון רחמנפור: הבריכה בקאנטרי נחשבת בריכה?

נועה מטע: כן. היא נחשבת בריכה.

שמשון רחמנפור: אני חושב שזה מוגדר כקאנטרי.

נועה מטע: זה לא משנה, זה שימוש ציבורי.

שמשון רחמנפור: לא, אם מישהו רוצה ללכת לבריכה, לא רוצה קאנטרי. זה נחשב בריכה?

מתן כצמן: זה לא קאנטרי.

ניר אולמן: זה נחשב בריכה.

שמשון רחמנפור: אני לא יודע, עכשיו אתם אמרתם את המילים האלה, אני רוצה להבין את ההגדרה.

ניר אולמן: אין הפרדה בין קאנטרי לבריכה בתדריך. העיקר שיש בריכה, לא משנה אם בתוך קאנטרי או לא בתוך קאנטרי.

שמשון רחמנפור: יש גם בריכה ברחוב המייסדים.

אמיר טטרסקי: זה לא משנה אם זו בריכת פנים או חוץ?

ניר אולמן: לא.

נועה מטע: בריכה שיכולה לשמש את הציבור, שאתה יכול לשלם מנוי ולהיכנס אליה. לגבי התחזית, כמו שאמרנו מקודם, אנחנו מסתכלים על התוכניות העתידיות, פחות או יותר מה השנים שהן אמורות להתאכלס ומה תוספת יחידות הדיור. כאן מדובר על התחדשות עירונית, גם מה התוספת, שוב פעם, דרישת התוספת, לא כמה יהיה, מה נוסף על המצב הקיים. אז כאן אפשר לראות את הסיכום. עד העשור הקרוב הולכות להיות ברשות 6,533 יחידות דיור, שהן כמעט 23 אלף תושבים.

יוסי אלבז: לפי מה חיבתם את התושבים?

נועה מטע: שאלת כמה תושבים ליחידת דיור? אז החישוב שלנו זה 3.5, החישוב הזה מבוסס גם על תחזית דמוגרפית עשתה לפני כן, ובאופן כללי גם על השוואה ארצית, להבין פחות או יותר מבחינת האוכלוסייה שיש לכם פה, מה הצפי. זו אוכלוסייה ברובה חילונית.

ניר אולמן: מעט גבוה מהממוצע הארצי שעומד על 3.2 כזה.

נועה מטע: יש פה הרבה שכונות חדשות שהולכות להתאכלס, בדרך כלל שכונה חדשה, מגיעים משפחות צעירות, זה אומר שגם ילדים צעירים וזה מוסיף לגודל של השכונה. שימו לב מבחינת יחידות דיור הנוספות, אנחנו מדברים על 2,400 יחידות דיור נוספות, שזה 8,400 תושבים שיתווספו למצב שקיים. בסך הכל 23 אלף כמעט, אז כמעט 23 אלף תושבים.

יוסי אלבז: אבל זה לפי 3.5, את צריכה לזכור. אנחנו לא מתאימים לכלל ישראל עד כמה שאני יודע. החישוב פה יותר גבוה. פה מגיעים הרבה יותר גבוה.

מי-גל אבינועם: היא אמרה לכם שהחישוב פה יותר גבוה. זה גם כתוב בשקף מספר 8, אם תעבור לשקף מספר 8.

יוסי אלבז: 3.5 זה כאילו יותר גבוה?

מי-גל אבינועם: תסתכל בשקף מספר 8, יש לך את הדמוגרפיה של אבן יהודה. כתוב לך שיש כאן 4,129 יחידות, זה 15,675 תושבים, שגודל משק הבית שמאפיין את אבן יהודה לפי הבדיקות שאנחנו עשינו זה 3.8. הממוצע הוא 3.2, לצורכי התחשיב הם עשו 3.5, כי הם לקחו איזושהי דלתא שהיא לא המקסימום של אבן יהודה, אבל היא יותר גבוהה מהארצית.

נועה מטע: טוב, אז לגבי הנחות הבסיס לפרוגרמה. יש לנו תדריך של מנהל התכנון, שבתוכו גם אפשר קצת לשחק עם המספרים. זה אומר שיש למשל גודל כיתה, אנחנו כן יכולים לחשוב רגע מה מתאים לאבן יהודה, וזה מה שעשינו פה, עם הנחות הבסיס, וחשוב לנו שתראו אותן. כמובן מותאמות גם למצב שיש לכם כיום. אז דיברנו על גודל משק בית, גודל שנתון במערכת החינוך. גודל שנתון, אנחנו בעצם מתייחסים לגודל שנתון בגילאי החינוך, זאת אומרת כמה אחוז מהתושבים בעיר, הם בעצם שייכים לשנתון הזה, לצורך העניין, זה גיל אפס, אז 2% מכלל תושבי בני יהודה הם בגיל אפס. אז חשוב, רשמנו פה שהיום אתם עומדים על 1.2%, אבל בגלל שאנחנו צופים שיהיו פה משפחות צעירות בשכונות החדשות, אנחנו כן, גודל שנתון במערכת החינוך, מחשבים את זה לפי 2%.

ניר אולמן: 2% מהאוכלוסייה זה גבוה. הממוצע בישראל עומד על 1.7. גודל השנתון הספציפי בגילאי החינוך 0-18, כלומר כמה גיל 5, כמה גיל 8, כל קהל האוכלוסייה באחוזים, 2% זה נחשב גבוה.

נועה מטע: באופן כללי, מעונות יום אנחנו מחשבים שלוש כיתות במעון, ביקוש למעון 50%. ואנחנו רוצים לתת מענה, זה בעצם אומר שאנחנו נותנים מענה מחצית מהילדים בגיל 0 עד 3. כשאנחנו מחשבים כמה מעונות צריך, מכיוון שיש חופשת לידה ולא כולם שולחים למסגרת שהיא ציבורית, חלק שולחים למסגרת פרטית. אנחנו מחשבים לפי 50%. מבחינת גני ילדים, אז חלוקה לזרמים שממנה גם הסקנו באופן כללי לגבי החלוקה פחות או יותר ביישוב, של חילוני, מסורתי דתי, אז 94% היום מילדי הגנים הם ממלכתי ועוד 6% בממלכתי דתי. אנחנו השתדלנו לחלק את הגנים לבנייה כאשכול גנים. כשאנחנו ממקמים גן על איזשהו מגרש ציבורי, אז לא בונים גן בודד, מכל מיני סיבות, אבל גם מבחינה כלכלית זה פחות משתלם,

ואנחנו עושים את זה כאשכול גנים. שלושה עד שישה גנים. מספר הילדים בכיתה לגן, חישובו 33 ילדים. אז חינוך מיוחד חישובו 5%, שבתוך זה גנים זה מענה בתוך היישוב, בתי ספר מענה מחוץ ליישוב. אני מדברת פה על חינוך שהוא לא משולב, חינוך מיוחד לא משולב. יסודי שבונים חדש, אז 24 כיתות למוסד ו- 27 תלמידים לכיתה. על יסודי אנחנו מסתכלים על 48 כיתות, ככל הניתן, עשינו פה גם התאמות לפי מגרשים ולפי אפיון בתי ספר. בנוגע לספורט, אפשר לראות פחות או יותר את הדברים שהפרוגרמה מתייחסת אליהם, מגרש משולב, מגרש כדורסל, אולמות ספורט למיניהם, מגרש טניס, מגרש כדורגל שאנחנו מדברים פה על מגרש דשא גדול, לא על קט רגל, בריכה, וכל מה שקשור לשטחים ציבוריים פתוחים, מה שאמרנו, הגינות, הפארקים. אנחנו מתייחסים לזה בשני אספקטים, אחד זה מרחב ציבורי פתוח, סף הבית מה שנקרא, שאפשר רגע לצאת ובמרחק הליכה מהבית להגיע לאיזושהי גינה ומרחב ציבורי פתוח שהוא בעצם יותר הפארקים הגדולים של היישוב, שכן יכולים להיות רחוקים, לא קרובים לכולם. שאלות עד פה?

שמשון רחמנפור: אני שמשון, חבר מועצה, מייצג גם את הציבור הדתי. אני אתחיל בזה שאמרת שחבל שלא נפגשנו קודם, זו שאלה מאוד חשובה, באמת חבל. כי אנחנו מקבלים את הפרוגרמה as is. עכשיו, אני רוצה לשאול גם עוד דבר, כדי להבין ככה את הרקע. הסטטיסטיקה, בעצם כל מה שאתם מציעים מעבר למיפוי, היא סטטיסטיקה לדירות, והיחס של אנשים פר דירה, ואז בטח לפי היחס של האנשים, יש חתכים לגילאים, גנים ודברים כאלה. אתם לא מדברים על תשתיות או דברים, כבישים או כל דבר אחר.

נועה מטע: לא, הפרוגרמה לא מיועדת לכבישים. גם לא למים ולחשמל,

שמשון רחמנפור: 100%. אני רק רציתי להבהיר. עכשיו, אני רוצה רגע להיכנס לדברים כאלה כמו הגדרות של בריכה, שעליי הם ממש לא מקובלים. בריכה זה משהו זמין שבן אדם רגיל יכול להיכנס במנוי סביר. עכשיו, אם יש בריכה במשהו שהוא מקדש, ואף אחד לא יכול להיכנס אליו, או רק חלק מהאוכלוסייה יכולה להיכנס אליו, אז זו לא בריכה. בואו נדבר על מונחי היסוד שאיתם התחלתם את העבודה. כתוב בדו"ח שלכם שזה מקום חילוני, אבן יהודה, היא לא ברובה חילונית. אז אני רוצה להבין קודם כל מי הגדיר את אשכול 9 אני יודע, קיבלתם לא צריך להיות חכם. את המשפט חילוני, את המילה הזאת חילוני. תסבירי לי מי אמר שזה ברובו חילוני, מאיפה שאבת את זה, וגם תסבירי לי מה זה חילוני. מי שעושה ברית מילה לבן שלו, הוא דתי, מסורתי, חילוני, חרדי, מי שעושה בר מצווה לבן שלו, מי שאומר קדיש על אבא שלו.

נר אולמן: בשקף הקודם נועה הציגה את הפילוח לזרמים במערכת החינוך, זה הנתון שעליו אנחנו מבססים. אני לא נכנס מי עושה ברית, מי הולך לבית כנסת, זה לא מעניין אותי. שלחת את הילד שלך למוסד דתי? אתה דתי.

נועה מטע: אתה צורך שירותי דת.

נר אולמן: שלחת לבית הספר הממלכתי, אתה חילוני.

שמשון רחמנפור: אני מקבל את הדבר שלך, אני רוצה לעשות מתמטיקה הפוכה. יש לנו שני גנים דתיים?

נועה מטע: כן.

שמשון רחמנפור: שבערך יש שם 50 ילד?

נר אולמן: 6%.

נועה מטע: לא, אבל אין שם 50.

שמשון רחמנפור: יותר או פחות?

נועה מטע: פחות. זה גנים מאוד קטנים.

שמשון רחמנפור: אז תגידי לי. כמו שאת יודעת לגזור ילדים, מזה אני רוצה שתעשי את היחס ההפוך. אם

יש לנו 50 ילדים, ולא בטוח שכולם דתיים, אני יודע כי אני מעורב שם. אז כמה משפחות דתיות יש פה

באבן יהודה? זה בדיוק היחס.

נר אולמן: 6% מהמשפחות.

שמשון רחמנפור: כמה?

נר אולמן: 6% מהמשפחות.

שלומית גוטרמן כספי: אחוז זה אחוז.

דקל אביסדריס: שמשון, לעשות reverse engineering זה לא דווקא עובד, הוא מקטין את האחוז.

שמשון רחמנפור: לא, אני רק שאלתי, אני לא ביקשתי על אחוזים, ביקשתי על משפחות.

דקל אביסדריס: לא, אז אני אומר, הוא מקטין.

שמשון רחמנפור: לא, אני רק רוצה משפחות, אני לא רוצה אחוזים.

דקל אביסדריס: אני מבין שמשון, אבל הוא מקטין את האחוז של המשפחות.

שמשון רחמנפור: לא, רק תן לי תשובה, אני לא רוצה, אל תספר לי כמה שזה רע לי. תספר לי, תן לי את

המספר.

שלומית גוטרמן כספי: מה לא ברור לך? אחוז זה אחוז.

שמשון רחמנפור: מה שנראה לי, שלפי המתמטיקה שלך, יש באבן יהודה משהו כמו 100 משפחות דתיות,

או 200. או 400.

נר אולמן: 400, 500.

שמשון רחמנפור: 400 משפחות דתיות.

נר אולמן: כן.

שמשון רחמנפור: מתוך 12,000 תושבים, יש רק 400 משפחות. אני אצלי בבית הכנסת, יש בערך 100

משפחות. ואם תכפיל פה, יש פה 12 בתי כנסת ועוד 9 פרטיים. זה לא מתיישב, אבל בואו נתקדם הלאה.

נר אולמן: ההליכה לבית כנסת פשוט היא לא הקריטריון שלנו.

שמשון רחמנפור: אני לא יודע מה זה קריטריון.

מי-גל אבינועם: יש ביישוב שלנו בתי כנסת שלא מצליחים להביא מניין.

שמשון רחמנפור: אני לא יודע, אני רוצה עוד כמה שאלות לשאול. אתם בדקתם דברים בין מצוי לבין רצוי, נועה אמרה שאתם לא רוצים שתושבים יקדימו את התשתיות.

נועה מטע: הכוונה היא להיות מוכנים מראש לאכלוס.

שמשון רחמנפור: בדקתם אם במצב הנתון, התושבים מקדימים את התשתיות?

נועה מטע: כן, בדקנו ויש דברים שאנחנו יכולים להגיד שכיום יש חוסר ולכן הגברנו אותם בעתיד, כמו למשל מעונות יום. מעונות יום זו דוגמה למשהו שיש פה כרגע חוסר. עכשיו בסופו של דבר, זה משהו, אני אגיד לך, בכל הארץ יש חוסר של מעונות יום, אוקיי?

שמשון רחמנפור: זה ברור.

נועה מטע: כן. אז זה משהו שפה, גם מבחינת התחזית, הגברנו אותו. ראינו שכרגע חסר. וכאילו, שמנו את זה שיראו שגם היום יש חוסר וגם בעתיד כמה צריך להשלים.

שמשון רחמנפור: יופי. אז אני אשאל אותך שאלה לתשובה שלך. כתוב על נושא של בתי כנסת, לדוגמה, שיש את בית הכנסת, בהערה של הטבלאות שלך, תני לי להקריא לך את זה, כתוב שיש 12 בתי כנסת ועוד 3 מדרשים.

נועה מטע: לא,

שמשון רחמנפור: לא, אז מה זה כתוב? מה זה השלוש הזה?

נועה מטע: אוקיי, אז לפי החישוב, שמה שצריך, אנחנו מחשבים, יש שלושה סוגים של בתי כנסת. **שלומית גוטרמן כספי:** יש 20 בתי כנסת.

רינת אורן: נועה עצרה באמצע ושאלה אם יש שאלות עד כאן, אז אולי ניתן לנועה להמשיך להציג.

שמשון רחמנפור: אוקיי, אז אני אשאל אותה אחר כך, זה בסדר.

נועה מטע: עברנו על המצב הקיים. עברנו על תחזית האכלוס, עברנו על ההנחות שעל בסיסן קבענו את המספרים. ועכשיו נגיע למספרים עצמם, מה נדרש, השקף שפה חוזר על תחזית האכלוס, ופה זה מה שנדרש. מעונות יום, דיברנו על זה שבאמת כמו שאמרתי, יש לנו פה איזשהו חוסר, היום בכיתות יש 3 ונדרשים 22 כיתות סך הכל, זאת אומרת שיש פה, פער גדול שהיינו צריכים לסגור בתחום הזה של מעונות יום. גני ילדים, יש היום 19, סך הכל יהיה צריך 30, זה אומר שצריך להשלים עוד 11.

דקל אביסדרים: רגע סליחה, רק בגלל השאלה, מגרש זה על פי התדריך, זה לא אומר שיש ביקוש.

שלומית גוטרמן כספי: סליחה, אבל זה גם לעוד 10 שנים.

נועה מטע: כן, כן, ודאי, לעוד 10 שנים.

שמשון רחמנפור: אני לא מדבר על 10 שנים, אני מדבר על יום שבת בבוקר. בערב שבת.

נִיר אולמן: אני מדבר כרגע על מעונות יום.

מירב שניר: אבל שמשון, צריך להבין רגע. שהעבודה הזאת מסתכלת על עיר קטנה של 24-25 אלף תושבים. אנחנו לא מדברים על היום, אנחנו מדברים על עשור קדימה.

שמשון רחמנפור: אני מדבר על היום, על אתמול.

מירב שניר: אז זה לא זה.

שמשון רחמנפור: חודש שעבר, שנה שעברה, שנתיים שעברו.

מירב שניר: אגב, לגבי הברכה, אני איתך לגמרי. גם לי אין בריכה בבית.

שמשון רחמנפור: אני כבר העליתי את זה פעם. אני אפנה אליך בנושא.

נועה מטע: אני רוצה גם להגיד משהו לגבי החוסרים. אנחנו לא הסתכלנו לפי פעימות, אנחנו הסתכלנו על תחזית של עשור כדי באמת לסמן את הדברים.

רינת אורן: נתת מספר לעוד 10 שנים.

נועה מטע: בדיוק, נתנו מספר לעוד 10 שנים ולא אמרנו שבעוד שנה צריך להקים 3 גנים, כי פה בסופו של דבר יש גם את שיקול הדעת, שאתם תראו את הביקושים, הביקושים יכולים לעלות באיזשהו מדרג מסוים וזה עבודת המועצה לעקוב ולהבין מתי ובאיזו הדרגה צריך להקים כל דבר, לא כל השכונות יקומו פה ביחד. אז כמובן זה מתייחס למסגרת, לקיבולת הזאת שדיברנו עליה, של 23 אלף תושבים. לגבי בתי הספר, אז כרגע בעיקרון חסרה כיתה אחת, בגלל השינוי והמעבר משמונה שנתי לשש שנתי, זו הסיבה שיש פה את האנומליה הזאת. זה לא אומר שאתם לא צומחים בילדים בבית ספר יסודי, זה פשוט חישוב קצת שונה. אז אפשר לראות את זה שוב פעם בעל יסודי. אני כן אגיד על העל יסודי, שכמובן אנחנו לא הכנסנו לפה את החישוב של בית הספר האמריקאי, כי הוא לא נותן שירות ליישוב.

שמשון רחמנפור: ואת הממלכתי דתי הכנסתם שאין?

נועה מטע: ממלכתי דתי, חישובנו את הילדים ורשמנו כמה כיתות צריכות להיות בחוץ, אבל זה לא הגיע לכמות של הקמה של בית ספר יסודי ממלכתי דתי.

שמשון רחמנפור: לא, אבל כאילו מה, אז גזרתם אותם ואת מה שנשאר חילקתם?

נִיר אולמן: לא גזרנו אותם.

שמשון רחמנפור: לא, לא הבנת מה אמרתי. נגיד יש 1,000 ילדים שלומדים בגיל יסודי, אוקיי? מהם רק 40 לומדים בממלכתי הדתי. אז לקחתם ועשיתם 960 חלקי או עשיתם 1,000 חלקי?

נִיר אולמן: לא. 1000 חלקי.

שמשון רחמנפור: למה? אתה בוחר מוסדות שקיימים פה באבן יהודה,

נִיר אולמן: אני רוצה לדעת כמה כיתות גם הממלכתי דתי מרכיבות.

נועה מטע: בסופו של דבר המועצה צריכה גם לחשב כמה כיתות היא מוציאה החוצה, היא צריכה לעשות הסכמים.

שמשון רחמנפור: מדובר על בינוי. הפרוגרמה הזאת נועדה לבינוי. אם הילדים לא נמצאים פה, אלא אם כן יש כוונה ואני אשמח לשמוע על זה בצורה כזאת, להקים פה כזה בית ספר.

נועה מטע: אז שוב פעם אני אומרת, אנחנו עשינו את החישוב.

שמשון רחמנפור: אני אדם מציאותי ואני יודע שזה לא מציאותי, אז המספר צריך להתחלק. שגוזרים את זה.

ניר אולמן: אנחנו רוצים לדעת את הקריטריונים.

מתן כצמן: המספר פה הוא לא צבוע אם הוא ממלכתי-דתי איך הוא מתחלק. זה כמות הכיתות שצריך ל-
א ילדים. איזה בתי ספר יש פה? באיזה אופי? אתם בסופו של דבר קובעים, זה כמות הכיתות.

שמשון רחמנפור: אוקיי.

נועה מטע: אבל אני כן אגיד שאנחנו בדקנו סף כיתה.

שמשון רחמנפור: אז לפי זה היא לא סופרת את הכיתות באור תורה.

מתן כצמן: היא אומרת שהם כן בודקים סף כניסה, כלומר הם כן בודקים אם יש היתכנות מבחינת גידול, להקמה של בית ספר.

נועה מטע: אם היינו רואים שהאחוז הדתי מגיע להקמה של בית הספר, שזה 12 כיתות, בית ספר יסודי, מינימום. אז היינו מכניסים אותו לפרוגרמה ומציעים למצוא לו מקום זה חשוב לי להדגיש את זה.

שמשון רחמנפור: אז אמרתי, גם אני מציאותי שזה לא מציאותי.

יוסי אלבז: באיזה כלים אתם בודקים את זה?

נועה מטע: שוב פעם, לפי האחוז שחישבנו בגני הילדים, שזה מבחינתנו הצפי, הצפי הכי טוב של הצמיחה בפועל.

מי-גל אבינועם: תמיד אתה, ברגע שאתה מכריז על פתיחה, אז יכול להיות שיבואו אנשים שהם לא מהזרם ויגידו אוקיי, פותחים, יש. אבל זה סטיות, זה לא.

יוסי אלבז: לא, אני לא מסתכל על זה, אני רוצה את הכלים. כי לפי דעתי יש המון בעיות כי הכלים הבסיסיים בבדיקה, לא מדויקים. פה נראית לי הבעיה.

נועה מטע: אז אני אשמח שתסביר לנו את זה אחר כך.

דקל אביסדרים: רגע, שנייה. הם עובדים לפי תדריך של מנהל התכנון. הם לא מחליטים על דעת עצמם איך הפונקציה עובדת ואיזה יעדים מכניסים פנימה, אל תוך המשוואה. לפי התדריך, אנחנו, אני, הנדסה, בסוף סוג של נציג של מנהל תכנון, חייב לעבוד לפי הקריטריונים האלה והכלים האלה. אתם, זה כבר מדיניות. זה משהו אחר. אבל אנחנו עובדים לפי זה.

יוסי אלבז: מה זאת אומרת? כלים כלליים שאתה מקבל או שאתה מסתמך על הכלים פה.

דקל אביסדריס: יש תדריך עם חישובים ופונקציות וכל דבר ודבר ממה שאנחנו רואים פה. מכניסים את זה, את המספרים לפי כמות יחידות דיור, כמות תושבים, כמות ילדים. ככה יוצא המספרים של כמה כיתות צריך, כמה גני ילדים צריך. לפי תדריך אנחנו עובדים. זה לא כל חברה כזאת ועושה מה שבא לה.

נועה מטע: בין השאר בתדריך למשל כתוב שכדי לחשב את האחוז, את הפילוח של הזרמים אז מסתכלים על גני ילדים ולכן אנחנו עובדים על פי זה. לגבי חינוך מיוחד, אז מעון יום אנחנו רשמנו פה איזה צורך, אבל רשמנו תלוי מדיניות רשות, הרשות יכולה להחליט לא להקים ולשלוח מי שנדרש מחוץ לרשות. גני ילדים זה כן פה ברשות, בית ספר יסודי גם תלוי במדיניות רשות, כנ"ל בית ספר על יסודי. בתחום של בריאות, אז, בעצם נדרשת פה עוד אחות לתחנה של טיפת חלב, אבל לא צריך להקים תחנה חדשה, אלא להוסיף עוד איזשהו חדר עבור אחות נוספת. מבחינת מרפאה שכונתית, אז גם, נדרשת פה איזושהי הגדלה, אבל כן חשוב להגיד שמרפאה שכונתית ניתן למקם בשטחים שכירים, זאת אומרת שאנחנו לא צריכים, לא מחויבים למצוא לה שטח ייעודי בשטחים חומים, אלא ניתן גם להקים, כמו שאתם יודעים, כללית ומכבי וכאלה, ניתן למקם בשטחי מסחר.

יוסי אלבז: בראייה ל-10 שנים, אחות אחת? הגידול?

נועה מטע: תוספת. תוספת של אחות אחת, יש היום אחת.

שמשון רחמנפור: סניף דואר.

שלומית גוטרמן כספי: תחשוב, אם הגידול באוכלוסייה הוא 50%, זה לא חלק מהמדריך.

שמשון רחמנפור: כי זה מופרט, בגלל שזה מופרט.

יוסי אלבז: זה גם לא תלוי בנו.

שלומית גוטרמן כספי: זה לא שירות ציבור שהרשות צריכה לספק.

שמשון רחמנפור: לא, זה השתנה.

שלומית גוטרמן כספי: אני לא יודעת כמה היום יש.

מי-גל אבינועם: אבל יוסי, אני רוצה רגע להתייחס למה שאמרת כי זה חשוב. בסוף המטרה של הפרוגרמה זה להצביע לנו על צפי עתידי ולהגיד לנו שימו לב, אתם צריכים. חד משמעית יכול להיות מצב שאנחנו נצטרך עוד, או לחילופין יכול להיות גם מצב שאנחנו לא נצטרך. הם אומרים, אנחנו עשינו את כל הבדיקות למה אנחנו חושבים של סיכוי סביר, סיכוי גבוה שאתם תצטרכו בעשור הקרוב. ברגע שהם מגישים לנו את המסמך הזה, עכשיו ההחלטות שלנו הן מדיניות, מה אנחנו רוצים לקדם, מה אנחנו לא רוצים לקדם. מחר בבוקר אנחנו נגלה שיש פה עוד 3,000 אנשים ואנחנו צריכים עוד טיפת חלב, אז אנחנו נגיד רגע חבר'ה, כתוב כאן שאנחנו נצטרך בעשור הקרוב, אבל הנה עברו שנתיים ואנחנו כבר צריכים. ואז אנחנו נקבל את ההחלטה לבצע עכשיו. בסוף זה נותן לנו איזושהי מסגרת שאומרת לנו שימו לב, אתם צריכים.

שלומית גוטרמן כספי: אבל מי-גל, מה שהוא אומר שלא נראה לו הגיוני שצריך תוספת של אחת, אבל תחשוב, אם ההנחה היא גידול של 50% באוכלוסייה והיום יש אחת, אז לא צריך כפול, נכון? אז זה ביחס, אם היום זה מספק את הצרכים, אז זה באופן יחסי, זאת המתמטיקה.

יוסי אלבז: השאלה, אני לא מתעסק עם זה, השאלה אם האחות אחת הזו הספיקה או שהייתה בעיה? **שלומית גוטרמן כספי:** אנחנו לא מכירים שהייתה איזושהי בעיה.

יוסי אלבז: איפה כלי הבדיקה?

נועה מטע: אני רק רוצה להגיד באופן כללי ליוסי ולכולם. בסופו של דבר הפרוגרמה היא כלי שלכם גם להגיד איפה. הגזבר צריך לגשת למשרד ממשלה, למשרד החינוך לצורך העניין, בשביל זה שכרו אותנו, כדי שאנחנו נביא מסמך שנאמן לתקנות הממשלה ושיש, זאת אומרת, שיש בו אמון ושהוא הגיוני. ועל פי זה לבוא ולדרוש את התקציב לבנייה של כל דבר שכתוב פה, ולכן אנחנו לא ממציאים מספרים, אנחנו הולכים עוד מדויק לפי התדריך, כדי שזה יהיה מסמך שישמש אתכם.

יוסי אלבז: אני לא חולק, זה מעולה. אני פשוט הסתכלתי עד כמה הכלים הבסיסיים שלכם לחישוב, הם פחות יותר מדויקים. על זה אני מדבר. העבודה היא מעולה.

נועה מטע: תודה.

שמשון רחמנפור: אל תעוף. היא טובה, היא טובה.

נועה מטע: טוב, אז אני מתקדמת, באמת לא צריך לעבור פה על כל מספר. יש לנו מועדון נוער, תנועת נוער, מועדון לקשיש. כן רשמנו פה נקודה לגבי מועדון לקשיש, מבחינה מספרית לא עמדנו בדרישות הסף. לפתוח עוד מועדון, אבל בגלל שהפריסה הגיאוגרפית של היישוב גדלה ויש שכונות חדשות, כן ציינו את זה שכדאי להקים מועדון נוסף במקום שהוא רחוק, בסוף האוכלוסייה המבוגרת כן צריכה משהו שהוא יותר קרוב אליה.

מירב שניר: ממילא מסייעים אותם.

נועה מטע: בסדר, זה עדיין כן משמעותי שזה לא יהיה מדי רחוק מהם, חוץ מזה, הסביום הזה נהדר.

שמשון רחמנפור: יעלה יותר זול כבר להסיע אותם, תאמיני לי.

לא, צריך לעשות בכל פינה. זה כמו שש"ס טיפלו בבתי הסוהר.

דקל אביסדריס: שמשון, רגע. הנושא של מיקומים הוא לא רק, כמו שאת אומרת, יש הסעות וזה נכון, אבל בסוף יש קהילות, יש אזורים, איפה החברים שלהם גרים. זה כמו עם גן ילדים, אתה רוצה שהילד שלך יהיה בגן שקרוב לבית, כי אלה החברים שלו באזור.

שמשון רחמנפור: אני זורם איתך, שכנעת אותי בלי להגיד. אמרתי לך ש"ס, כשהם נכנסו לממשלה, הם טיפלו בבתי הסוהר. שאלת את עצמך, למה?

נועה מטע: טוב, לגבי דת, אז בתי כנסת ומקווה, יש פה פירוט, אני, שמשון, לפני שתשאל, כיום, רוב בתי הכנסת שלכם, אנחנו חישבנו אך ורק את בתי הכנסת שנמצאים בשטחים חומים, לא אלה שנמצאים בשטחים פרטיים.

שלומית גוטרמן כספי: למה? יש 20. יש 20.

נועה מטע: 12 זה אלה שנמצאים על השטחים החומים.

שלומית גוטרמן כספי: בסדר, אבל יש 20 באבן יהודה, אם את מחשבת צרכים.

ניר אולמן: כמו שהיום מחשבים בריכות פרטיות,

שלומית גוטרמן כספי: זה אותו דבר? באבן יהודה כל השטחים הציבוריים הם בבעלות של המועצה?

מי-גל אבינועם: כל מה שבפרוגרמה, זה בבעלות מועצה.

שלומית גוטרמן כספי: נו?

מי-גל אבינועם: כל מה שבפרוגרמה.

שלומית גוטרמן כספי: לא.

נועה מטע: מה שרשום פה

שלומית גוטרמן כספי: לא, אני יודעת שיש קופות חולים ויש כל מיני כאלה דברים שהם לא בבעלות מועצה.

נועה מטע: לא, אבל, למשל, זה לגבי הבית כנסת. מתוך בתי הכנסת שיש להם הכל, אנחנו הסתכלנו בחישובים שלנו, מבחינת הפערים, רק במה שנמצא על שטחים שהם שטחים חומים.

שמשון רחמנפור: יש 9 ו-12. 9 פרטיים ו-12 בבעלות המועצה.

שלומית גוטרמן כספי: אבל למה, אם אתם ממפים צרכים במקום יישוב כמו אבן יהודה, למה לכתוב שיש לנו 12 ביישוב כשיש לנו 20? מה זה, זה חצי?

שמשון רחמנפור: יש לנו 12. התשובה נמצאת במילה לנו.

מירב שניר: בית כנסת פרטי, של בן אדם פרטי בתוך הבית שלו.

שמשון רחמנפור: התשובה נמצאת במילה לנו. כשאת אומרת יש לנו, זה אומר בבעלות המועצה. אני מניח

מירב שניר: אם זה יושב על שב"צים או בתוך שטחי מגורים.

שמשון רחמנפור: אז בואו נספור את הבריכות הפרטיות בבתיים של האנשים. את יודעת כמה בריכות יש לנו באבן יהודה?

נועה מטע: לא.

שלומית גוטרמן כספי: השאלה אם יש צורך. אבל שנייה שמשון, נניח היה 20 על פרטי והיה רק אחד ציבורי, אתה אומר צריך עוד 19 בתי כנסת.

שמשון רחמנפור: אז בואי נספור את הבריכות בבתיים של אנשים. את יודעת כמה בריכות יש באבן יהודה?

שלומית גוטרמן כספי: זה לא אותו דבר. בית כנסת זה לא אותו דבר. אתה רוצה לספור גם שירותים בבתיים? אני לא מבנה מה קשור.

מירב שניר: אבל שמונה הם ביימוד שב"צ או ביימוד מגורים? עזבי בעלות, מה ייעוד הקרקע?

מי-גל אבינועם: רגע, חברים, אנחנו עושים דיון בתוך דיון. דקה.

נועה מטע: אני רוצה רגע להסביר. אך ורק מה שנמצא על שטח חום, מחושב פה, מה שנמצא על קרקע מגורים של מישור, הוא לא נכנס פה כי למועצה אין שליטה על זה. בן אדם יכול לפתוח, יכול לסגור.

שלומית גוטרמן כספי: אז למה בשקפים הראשונים כן כתבת את זה?

נועה מטע: כנ"ל לגבי בית ספר אמריקאי שאין לנו שליטה על זה. כי חשוב לי לציין את כל מה שנמצא. רק מה שאני מחשבת בפרוגרמה זה מה שנמצא על שטחים שהם בשליטה שלכם, כמו שמעונות יום יש לכם פה בטוח מלא פרטיים, אבל אני לא מחשבת אותם ואני עדיין אומרת שצריך להקים.

מירב שניר: עכשיו שמשון אני רוצה רגע להגיד לך שאני הלכתי וספרתי, הצצתי היום בצהריים במדריך כדי לראות מה כמות המתפללים, כדי להבין רגע למה ניתן היום שירות. הלכתי לבית כנסת הכי קטן כי אני לא יודעת מכל ה-12 האלה מה גודל בית הכנסת שקיים. הלכתי על המינימום שבמינימום ולפי המדריך כל בית כנסת קטן משרת 180 מתפללים. תעשו את המכפלות בעצמכם, הגעתי לזה שהם היום משרתים כ-2,400, אל תתפסו אותי בחשבון, בסביבה, זאת אומרת שכבר היום משרתים 2,400-2,500 מתפללים. **צופה מהקהל:** סליחה, אני ממש חושב שזה לא...

רינת אורן: סליחה, סליחה, בתור צופה אתה יכול לצפות, אתה לא יכול להתערב בשיחה.

שמשון רחמנפור: אז אני רוצה להשיב לך על זה. אני הלכתי לגינת הכלבים ברחוב הברקן, והיו שם רק חמישה, שישה כלבים. ואם נכפיל אותם בארבעה רגליים, אז זה משהו אחר.

מירב שניר: חס וחלילה על ההשוואה. לא שמשון, סליחה. מחילה מכבודך, אתה מוריד את הדיון לרמות כאלה שלא דמיינתי.

שמשון רחמנפור: אני רוצה להתקדם. אני הזמנתי את כל חברי המועצה לבוא לבקר בבית כנסת בבית ספר בית אבי. מי מכם הגיע חוץ ממתן כצמן? גם את היית. סליחה, מחילה.

מירב שניר: איך אתה משווה כלבים עכשיו? לא, תסלח לי.

שירלי עזרא שרון: שמשון אני הגעתי.

שמשון רחמנפור: לא, לא ביום כיפור, שירלי, זה לא נחשב. את צריכה לבוא לבקר.

שלומית גוטרמן כספי: רגע, אבל שנייה, אני שוב רוצה לשאול. אם באבן יהודה יש שטחים שהם עם ייעוד ציבורי אבל הם על קרקע פרטית, מדוע הם לא רשומים פה? כמו קופת החולים, כמו הרבה, זאת הבעיה של אבן יהודה בעצם, שיש לה שטחים ציבוריים שהם בבעלות פרטית.

נועה מטע: את מדברת ספציפית על בתי כנסת או כשאלה כללית. אז אני אענה לגביה כשאלה כללית.

שלומית גוטרמן כספי: אני לא יודעת. תקשיבי, כשאת עושה לי מיפוי של בתי כנסת, אז אני לא יודעת, אז אולי הם לא חוקיים אם הם פועלים בבתים פרטיים. אני לא יודעת, אבל אי אפשר לכתוב לי במיפוי הקודם שדילגת עליו 20 בתי כנסת ועכשיו לכתוב לי שיש רק 12, זה לא הגיוני, זה חצי.

נועה מטע: אני רוצה להגיד שנייה על המיפוי. גם במיפוי בשקופית הזאת, מפורט שם מה בבעלות, מה נמצא בקרקע פרטית ומה נמצא בזה. וגם הסיפור של המצב הקיים כתבנו 12 ולא 20, פירטנו, כי לפי מה שאנחנו מחשבים בפרוגרמה. לגבי השטחים באופן כללי שנמצאים בבעלות פרטית, זה מפורט, אנחנו עשינו, גם קיבלנו מסמכים מהמועצה, ואנחנו כמובן שלא שיבצנו דברים שנמצאים על קרקע, גם אם זה שטח חום אבל שלא ניתן למימוש, שהוא נמצא על פרטי, אנחנו לא, הורדנו אותו מהמלאי.

שלומית גוטרמן כספי: אבל כשאת כתבת פה על קופות החולים, כן כללת את קופת החולים מאוחדת. **ניר אולמן:** כן. אני אסביר לך.

מי-גל אבינועם: קופת חולים זה שירות שהוא יכול להיות היא סופרת את השירות, לא את המבנה. **דקל אביסדריס:** זה שירות שהמועצה לא יכולה לספק, קופת חולים.

שלומית גוטרמן כספי: גם בית כנסת המועצה לא מספקת.

מירב שניר: אבל שלומית אומרת, יש הבדל, למה פה סופרים את הפרטיים ולמה פה לא סופרים את הפרטיים.

שלומית גוטרמן כספי: אם אנחנו עושים מסמך בסיסי שממפה צרכים. אז מה שאני רואה כאן מעוות את המציאות, כי יש לי 20 בתי כנסת.

ניר אולמן: לפי חוק התכנון והבנייה, את יכולה להפקיע גם את השטחים הפרטיים, כי זה שטח ציבורי. זה שאת לא עושה את זה, אוקיי, אז זה בעדיפות הכי נמוכה. הם נכללו במיפוי, אבל בעדיפות הכי נמוכה.

שלומית גוטרמן כספי: סליחה על השאלה, מה קשור המרפאה עכשיו?

ניר אולמן: שאלת למה זה נכנס?

נועה מטע: אני רוצה להסביר, יש פה נקודה חשובה על קופות החולים. שנייה, במדריך התכנון, בנושא של בריאות, רשום שם בצורה מאוד ברורה. רגע, שמשון, אני רוצה לענות פה על השאלה לגבי שירותי הבריאות, כי זו שאלה חשובה. במדריך התכנון מפורט שמתוך מה שאנחנו מחשבים על בריאות, חלק מזה צריך להיות על קרקע חומה וחלק יכול להיות בשטחים עם בעלות פרטית. יש אחוז, אני לא עכשיו זוכרת את האחוז, אבל זה רשום שם. ולכן, אנחנו כן מתייחסים לזה, זה חלק משירותי הציבור. כמו שאמרתי, הם יכולים להיות גם השכירים.

שלומית גוטרמן כספי: ובתי הכנסת זה לא שירותים לציבור?

נועה מטע: בתי הכנסת, מלכתחילה כשמחשבים את זה, גם לא מחשבים את כל, שכולם חייבים להיות על שטח ציבורי, גם בחישוב ההתחלתי.

מירב שניר: נועה, אני חושבת שאת קצת לא מדייקת בעולמות התוכן של בין הבעלות על הקרקע לבין ייעוד הקרקע. זה נכון שמוסדות ציבור יכולים להיות גם בקרקע שכירה, בייעוד תעסוקה ומסחר. זה לא קשור לבעלות על הקרקע.

ניר אולמן: נכון. לא נכנסנו לזה.

מירב שניר: גם, אני יודעת, אני יודעת, אבל השאלה של שלומית, היא שואלת שוב בהמשך לשאלה שלי, אם אותם בתי כנסת פרטיים בייעוד קרקע חום או בייעוד קרקע אחר.

נועה מטע: לא, מה שבייעוד קרקע חום זה נכלל ב- 12 האלו, גם אם הוא בקרקע פרטית.

מירב שניר: בלי קשר לבעלות. אני לא שואלת רגע על קניין, אלא על ייעודי קרקע.

שלומית גוטרמן כספי: אז האחרים באיזה ייעוד קרקע?

נועה מטע: האחרים נמצאים בייעוד קרקע אחרים. זה שכירים, מגורים, שכירים, מגורים וכאלה. אפשר לראות את זה.

שלומית גוטרמן כספי: רגע, יש לי שאלה עקרונית וחבל שהיועצת המשפטית לא נמצאת פה. אפשר להפעיל בית כנסת בקרקע שהייעוד שלה הוא למגורים? מותר? זאת אומרת, או במילים אחרות, האם הפרוגרמה הזאת מציפה כל מיני פעילויות שנעשות בניגוד לנהלים? לא משנה, אנחנו עכשיו מציפים דברים, אנחנו לא יכולים לעצום עיניים.

נועה מטע: זה לא תפקיד הפרוגרמה מראש.

שלומית גוטרמן כספי: אני לא שואלת מה תפקיד הפרוגרמה. לי יש תפקיד כחברת מועצה, והפרוגרמה שכבודה במקומה מונח. אבל אם המיפוי של הפרוגרמה מציף איזו שאלה שאומרת יש לנו, 8 בתי כנסת שיושבים על קרקע שהייעוד שלה אינו ציבורי, אלא מגורים. אז אני באמת שואלת פה, וזה בטוח לא לדיון כאן, האם זה מותר?

שמשון רחמנפור: שימי את זה ב"צריך" ראיות.

מתן כצמן: בואו נתקדם עם ההצגה.

נועה מטע: נתקדם. לגבי פה, סך הכול המצב שלנו. אז אני מתקדמת הלאה בנושא של הספורט.

שלומית גוטרמן כספי: לא ספורט, מקווה. קפצת על המקווה?

שמשון רחמנפור: אפשר להתייחס לדבר הזה, לשאול כמה שאלות קטנות?

רינת אורן: אולי כשנסיים את ההצגה. תנו לה להציג ואז.

נועה מטע: אז בנוגע למקווה, כיום, ואני מתייחסת רק לשירותים שכולל בתחשיב. כיום יש לכם בעצם שני שירותים, יש לכם מקווה גברים ומקווה נשים. אנחנו מתייחסים פה מבחינת הספירה רק למקווה הנשים, לפי התדריך, יש בור אחד. באופן כללי אנחנו סברנו שכדאי להרחיב, כרגע נראה שלפי הביקושים אין ביקושים מאוד גבוהים.

שמשון רחמנפור: איך קבעת את הביקוש? איך נגזר, איך קבעת במיפוי?

מתן כצמן: זה כתוב בתדריך בדיוק איך לחשב.

נועה מטע: כן, זה כתוב בתדריך איך מחשבים את זה.

שמשון רחמנפור: לא. איך את קבעת? איך כתוב גם אני יכול לקרוא. אני שאלתי, אמרת, יש מקווה אחד, וכרגע אין לו ביקוש.

נועה מטע: אין ביקוש ליותר.

מי-גל אבינועם: לא. זה לא מה שהיא אמרה.

שמשון רחמנפור: אז זה מה היא אמרה. אבל אני רוצה להבין את מה שהיא מתכוונת. אולי היא התכוונה למשהו אחר.

מי-גל אבינועם: רגע, שנייה. אני רוצה להסביר לך כי זה דומה להסבר שנתתי מקודם. היא אומרת כרגע יש מקווה אחד, לא ראינו שיש ביקוש למקווה נוסף. יחד עם זאת, זה בדיוק מצטרף למה שאמרנו מקודם. לצורך העניין, בעוד שנה שנתיים אנחנו מתחילים לפתח את שכונה 374. סתם עכשיו אני זורקת..

שמשון רחמנפור: לא, לא, בואי נשאל מה, לא מה בעוד חמש שנים. איך נקבע שכרגע אין ביקוש? מה היה המדד? הלכו שאלו את הבלנית? מכרו כרטיסים? איך זה עובד? אני רוצה לדעת.

מי-גל אבינועם: חלק משיתוף הפעולה שהיא אמרה, שיתוף פעולה עם הרשות, חלק משיתוף הפעולה זה לבדוק בקשות של תושבים.

שלומית גוטרמן כספי: סליחה, מי-גל, זו לא התשובה. שמשון. יש נוסחה, אוקיי? במדריך.

שמשון רחמנפור: אני אוהב את המשפט הזה. תמשיכי.

שלומית גוטרמן כספי: יש נוסחה במדריך. אם היית פותח, קוראים לו מדריך, לא תדריך, אבל אני לא יודעת, כנראה זה שם חיבה, תדריך. אז למדריך יש נוסחה שאומרת את הדבר הבא: 0.07, שזה אחוז השתתפות, כפול אוכלוסיית היעד לחלק ל-23, שווה מספר בורות באוכלוסייה דתית וחרדית.

שמשון רחמנפור: אני אוהב את הבקאות שלך, אני חייב להגיד.

שלומית גוטרמן כספי: וכשמדובר, תקשיב, אני כבר עשיתי על זה דוקטורט.

שמשון רחמנפור: לא. בקיאות בנושא.

שלומית גוטרמן כספי: תקשיב טוב,

שמשון רחמנפור: כן. כולי אוזן.

שלומית גוטרמן כספי: וכשמדובר ביישוב שהוא חילוני או מעורב, את ה-0.07 אתה מכפיל באחוז הדתיים בתוך היישוב, זאת אומרת אצלנו 0.6. לכן הנוסחה היא 0.06 כפול 0.07 כפול אוכלוסיית היעד לחלק ל-23 שווה מספר הבורות. לפי הנוסחה הזאת, להבנתי, זה נותן אחד. וגם בחלוק עשור זה נותן אחד. אנחנו עשינו את החישוב. יש לנו ויכוח עם חברת אורבניקס, אני הבנתי היא שהם טועים בחישוב שלהם.

שמשון רחמנפור: רק בנקודה הזאת. כל השאר,

שלומית גוטרמן כספי: תקשיב. שנייה, אני מתנגדת בתוקף להערה שרשומה פה, מה שכתוב פה אינו נכון. יש פה אי הבנה או טעות שהיא רוחבית כנראה ומשום מה גורמי המקצוע,

שמשון רחמנפור: מה הטעות?

שלומית גוטרמן כספי: תקשיבו, הם גוזרים את אחוז ההשתתפות של אנשים,

שמשון רחמנפור: הטעות היא במספרים או ביעד?

שלומית גוטרמן כספי: בנוסחה, במספרים שמשתילים את היעד. בקיצור, במדריך, אם תפתח אותו, תראה שכתוב אוכלוסיית יעד, זה כל הנשים בגיל פוריות. פחות הנשים שבהריון, שמניקות, שזה, שזה אנשים שצריכות לטבול, בעיקרון לפי ההלכה, נכון? ומשום מה אורבניקס החליטו שאת אחוז ההשתתפות הם גוזרים מכל האוכלוסייה כולל הגברים, כולל התינוקות, כולל זה.

מירב שניר: זה כמו שתחשב מעונות יום או בתי ספר על פי כל האוכלוסייה ולא לפי אחוז שנתון.

שלומית גוטרמן כספי: עכשיו אם תפתח את המדריך אתה תראה שיש כל עמוד יש, יש מבנה ציבור אחר. אז בית כנסת למשל, קובעים לפי אחוז המתפללים. ונוער, מועדון נוער, קובעים אוכלוסיית היעד היא הנוער. גיל, אם אני זוכרת נכון, 11-18 או 15, משהו מהסוג הזה. ובנשים, אוכלוסיית היעד היא נשים, ומשום מה יש איזו טעות והכניסו גם את הגברים. ורק להפיס את דעתכם. דיברתי עם חן ממינהל החינוך, והוא אישר שכנראה מדובר בטעות שלו, ולכן אני מתנגדת למשפט הזה שהוא שגוי. ולהבנתי הוא גם מנוגד להחלטה, להבנה של ועדת ההנהלה.

שמשון רחמנפור: אוקיי, אני רק רוצה לשאול את המכובדים האלה שלהם משלמים כסף.

דקל אביסדרס: שמשון, אני אענה לך.

שמשון רחמנפור: לא, לא, לא. אני רוצה את האנשים האלה, שמשלמים להם כסף.

שלומית גוטרמן כספי: סליחה, סליחה, רק משפט אחד.

שמשון רחמנפור: וכולם יותר חכמים מהם.

ניר אולמן: ממש למזלנו שאלנו את מנהל התכנון איך חישבנו ואיך מחשבים כאן. דקל תסביר.

דקל אביסדרס: אין בעיה.

שמשון רחמנפור: לא. דקל. עזוב. היא צודקת, היא טוענת את הטענה שלה ואני מכבד, לא, לא, דקל, אני לא. דקל, אתה רק המהנדס. סליחה. אל תיעלב. אתה רק המהנדס, לך משלמים משכורת חודשית. אני רוצה שהם, הם הגוף המקצועי שאנחנו הזמנו מהם שירות, מה הדין.

ניר אולמן: פנינו לגורם המקצועי שאחראי על מקוואות במנהל התכנון במדינת ישראל, משרד הפנים.

שלומית גוטרמן כספי: מי זה?

ניר אולמן: איך קוראים לה, דקל?

דקל אביסדרס: לא זוכר.

ניר אולמן: סיגי אילוז. וקיבלנו תשובה שהחישוב שלנו מצוין עד הבור האחרון.

שלומית גוטרמן כספי: ואני דיברתי איתכם.

שמשון רחמנפור: לא, אבל אני רוצה, אני רוצה,

שלומית גוטרמן כספי: אבל שנייה, שימשון, עוד דבר. גם מירב התייעצה עם מומחית.

מירב שניר: עם דוקטור מיכל מיטרני. מרצה בטכניון, מלמדת פרוגרמות. עד לאחרונה היועצת הראשית של ראש מנהל התכנון.

שלומית גוטרמן כספי: ומה היא אמרה?

מירב שניר: אמרה מה שאת אומרת.

אמיר טטרסקי: אני רק אגיד שאני לא מבין איך אפשר לפרש את זה אחרת.

מירב שניר: אי אפשר.

אמיר טטרסקי: זה פשוט שחור על גבי לבן, סליחה, אי אפשר לפרש את זה אחרת, באמת.

שמשון רחמנפור: אני רגע רוצה לשאול שאלה. אתם צודקים, אנחנו לא מבינים כלום. רגע, אתם צודקים והאנשים האלה יקבלו כסף חינם, אבל אני רוצה רגע לשאול שאלה.

שלומית גוטרמן כספי: לא, חס וחלילה, חס וחלילה. שמשון, חס וחלילה, זה לא מה שאמרנו.

שמשון רחמנפור: למה כואב פה הנושא של המקווה? אני רוצה להבין, אני רוצה להבין. אתה איתי, אבל אני יושב פה. אני רוצה להעלות את הנושא הזה על השולחן.

דקל אביסדריס: אתה לא נותן לנו לענות על השאלה. מישו אחר ענה לך ולא הצוות המקצועי.

שמשון רחמנפור: לא.

מתן כצמן: אז תן למועצה,

שמשון רחמנפור: המועצה כתבה פה משהו שמטריף לי את הראש ואני בגלל זה רוצה להתעכב על זה. תעצור רגע.

שלומית גוטרמן כספי: אתם רואים? זו ההערה שמכניסה אותנו לברוך.

שמשון רחמנפור: אני רוצה לדעת למה לא מפריע כמה יחס גנים. ולמה לא מפריע מה יחס השטח למספר הכלבים ביחס לשטח המרובע פר כלב? למה לא מפריע שום דבר? לא שאלו את דוקטור מיטרני או לא יודע מה. מה האחוז ומה המספר ומה הנוסחה. רק כשהגיע למקווה. עכשיו, תקשיבו, אשתי הגיעה לגיל שאנחנו לא נזקקים כל כך לעניין הזה, אבל אני רואה פה, שש חברות מועצה, אני לא יודע כמה מכם מבקרות במקווה או ביקרו במקווה. סוף כל סוף יש הזדמנות למועצה נשית והדבר הראשון שאתן רוצות לדפוק זה את העניין של הנשים. עכשיו, אני אלמד אתכם עוד פעם.

שירלי עזרא שרון: מה?

שלומית גוטרמן כספי: תגיד, אתה עשית שיעורי בית? קראת? בדקת?

שמשון רחמנפור: כן. אני עשיתי המון שיעורי בית. אני לא מבין מה המשמעות.

שלומית גוטרמן כספי: איך תבין אם אתה לא קראת אפילו?

שמשון רחמנפור: אני לא מבין מה זה מדיניות הנהלת המועצה. אני לא מבין.

שירלי עזרא שרון: שמשון. אני אישה ואני לא רוצה שתציג אותי בנושא הזה, תודה. אם אתה שולף את קלף הנשיות, אל תציג אותי בנושא הזה. אני מבקשת.

שמשון רחמנפור: אוקיי, מצוין. אני רוצה רק להבין את ההערה. מה זאת אומרת,

שלומית גוטרמן כספי: ההערה הזאת שגויה.

שמשון רחמנפור: אופן החישוב למקוואות ההערה נערכה לפי מדיניות ההנהלה. חבר'ה, אני קיבלתי דו"ח מהחברה הזאת, הדו"ח הזה היה צריך להיות נקי. בלי ההערה, ואת ההערה שלך היית צריכה להגיש עליה. אתם הסכמתם שיהיה את השורה הזאת פה? שאתם הסכמתם?

שלומית גוטרמן כספי: לא, זה שלהם, לא שלי.

שמשון רחמנפור: אוקיי.

מתן כצמן: אני אסביר. אני מייצג את הנהלת המועצה.

שמשון רחמנפור: אוקיי.

מתן כצמן: כמו שאתה מבין, יש מחלוקת בין חברי מועצה לבין הצוות שגייסנו לטובת הפרוגרמה, אופן החישוב של כמות המקוואות. הצוות המקצועי סבור משהו, הוא מפרש או קורא משהו בצורה מסוימת, כמו ששמעת מאמיר. חברי המועצה מפרשים אותו בצורה שונה לחלוטין.

מי-גל אבינועם: לא כל חברי המועצה.

מתן כצמן: לא כל חברי המועצה, זה לא משנה. אנחנו כהנהלה קיבלנו החלטה, ואנחנו עומדים מאחוריה כהחלטה, כגוש אחד. שאנחנו לא מקבלים את העמדה הזאת, אלא אנחנו בוחרים שלא נדרש למעשה היום נכון להיום, לפי פוטנציאל של עוד 10 שנים, עוד מקווה. אפשר להיכנס עכשיו שנייה לניואנסים, לנסות להסביר את ההבדלים באופן החישוב של המשוואה. אני אומר לך שזה לא משנה כי אנחנו קיבלנו החלטה. על בסיס מה קיבלנו את ההחלטה? על בסיס הבדיקה שלנו מה הצורך ומה השימוש נכון להיום במקווה. הבדיקה היא לא בדיקה אמפירית, היא בדיקה ששאלנו את האנשים הרלוונטיים, בדקנו, הסתכלנו. אנחנו מבינים היום שנכון להיום בוודאות לא צריך עוד מקווה, ונכון להיום, אנחנו החלטנו שנכון ל-10 השנים הקרובות, על בסיס הצמיחה הטבעית של הישוב, אין עוד צורך במקווה. ככל ויעלה מהציבור צורך במקווה, המועצה וכל ההנהלה תראה שיש צורך במקווה, אז נעשה עוד מקווה.

שמשון רחמנפור: לא, לא הבנת בכלל את מה שאני אומר.

מתן כצמן: זו התשובה.

שמשון רחמנפור: לא. לא הבנת את השאלה.

שמשון רחמנפור: השאלה היא לא למה צריך מקווה או לא צריך מקווה. זו לא השאלה.

מתן כצמן: אז מה השאלה?

שמשון רחמנפור: השאלה היא למה? מה מפריע? נגיד תיאורטית, נגיד, נגיד, אנחנו לא הולכים מחר לבנות מקווה. לא עכשיו, לא עוד שנה, לא עוד שנתיים.

אמיר טטרסקי: אפשר לענות לך שמשון?

שמשון רחמנפור: רגע, רגע, סליחה. למה מפריע שיהיה כתוב 3? גם יכול להיות 7 ולא יהיה.

מתן כצמן: כי אין צורך.

שמשון רחמנפור: רגע, סליחה. למה לא מפריע גינת כלבים? למה לא שאלו. השטח. השטח היקר, הנפלא הזה?

שלומית גוטרמן כספי: שמשון, למה צריך להיות 7? תענה לי על שאלה הפוכה. למה אתה חושב שצריך להיות 7.

שמשון רחמנפור: אני לא חושב שצריך להיות 7.

שלומית גוטרמן כספי: לא, לא, לא. אתה שואל,

שמשון רחמנפור: אני לא חושב. אני שוב, אתם איבדת אותי. אני שואל, איבדת אותי.

שלומית גוטרמן כספי: אתה שאלת שאלה, אני רוצה לשמוע ממך.

שמשון רחמנפור: אז זו לא הייתה השאלה שלי, זה לא מה ששאלתי. אני אמרתי דבר אחד פשוט. שום דבר פה לא מפריע, רק ברגע שנכנסנו לעניין של מקווה, או לעניין של בית כנסת. אין הערה בשום מקום, הערה כזאת מוסתרת, רק בקטע, בשורה הזאת של דת. לא מפריע לי שלא יקימו מקווה. לא מפריע לי. אם יהיה צורך, את יודעת מה?

שלומית גוטרמן כספי: אם יהיה צורך,

שמשון רחמנפור: אני סומך על מתן ב- 100% שאם יהיה צורך למקווה, יוקם מקווה.

שלומית גוטרמן כספי: אז מה הוויכוח? מה אתה רוצה להגיד?

שמשון רחמנפור: הוויכוח הוא למה הנקודה הזאת כואבת? למי זה כואב?

שלומית גוטרמן כספי: מה זה מה משנה? אם הייתה נקודה אחרת כל אחד עם הכאבים שלו. שמשון, שאלה.

שמשון רחמנפור: כן.

שלומית גוטרמן כספי: למה הנקודה הזו כואבת לך? כי בדיוק שהיא כואבת לך, ככה היא כואבת מהצד השני.

מי-גל אבינועם: אבל זה לא דיון פילוסופי עכשיו, יושבים פה אנשי מקצוע שמציגים פרוגרמה, אז תעלה שאלה לדיון לשיבת המועצה הבאה, למה אנחנו מתעכבים על ענייני דת.

שלומית גוטרמן כספי: אתה מביא את הכאבים שלך.

שמשון רחמנפור: מה זה כואבת מהצד השני?

שלומית גוטרמן כספי: רגע, רגע. יש לך את הרגישויות שלך.

שמשון רחמנפור: לא, מה זה כואבת מהצד השני? לא הבנתי למה זה צריך לכאוב. למה זה צריך לכאוב?

שלומית גוטרמן כספי: אותה סיבה שאתה רגיש כלפי הנקודה הזאת, באותה קצה. התמונת ראי היא שיש אנשים שרגישים גם לנקודה הזאת מהצד השני.

שמשון רחמנפור: במה רגישים? רגישים שנשים יצטרכו מקווה אולי חס וחלילה?

שלומית גוטרמן כספי: אם יצטרכו, ראש המועצה, הוא אמר.

שמשון רחמנפור: אז תיקחי את כל הפרוגרמה הזאת, תקפלי אותה ותזרקי אותה לפח. זה מה שהיא שווה.

שלומית גוטרמן כספי: אני לא חושבת שהנושא שאתה בעצם בא ואומר, למה יש פה רגישויות? לך יש רגישויות גם, ואתה מביא אותן לשולחן.

שמשון רחמנפור: אבל אני לא דורס פה את ההנהלה, ההנהלה דורסת אותי.

שלומית גוטרמן כספי: למה? אף אחד לא דורס אותך.

שמשון רחמנפור: ההנהלה דורסת אותי. זו התשובה. לא הזמינו אותי להנהלה ולא אמרתי שום דבר מה אני חושב.

אמיר טטרסקי: לא הזמינו אותך להנהלה כי אתה לא חבר בוועדת הנהלה. זה אחד. שתיים,

מתן כצמן: אני חושב ש,

אמיר טטרסקי: רגע מתן. תן להשלים משפט.

שמשון רחמנפור: אני רוצה להקשיב לך.

אמיר טטרסקי: אתה שואל מה מפריע לנו, לא מפריע לנו כלום, יש סדרי עדיפויות. יש פה מועצה שהיא מגדירה את עצמה מועצה ליברלית וחילונית ויש לה סדרי עדיפויות מסוימים. יכול להיות, אם, הפרוגרמה מתארת צרכים, אם היה פה צורך שמבחינה אובייקטיבית הוא היה קיים, הוא היה מופיע.

שמשון רחמנפור: נפלא.

אמיר טטרסקי: עצור.

שמשון רחמנפור: נפלא. אהבתי את המשפט ליברלית וחילונית. ואם היה צורך הוא היה מופיע.

אמיר טטרסקי: שנייה, עכשיו אתה שואל אותי מה מפריע לי, לא מפריע לי כלום. מפריע, אני, יש לי סדרי עדיפויות,

שמשון רחמנפור: מתן, אני לא רוצה שיתקנו. נשים את הפיל באמצע החדר,

אמיר טטרסקי: יש פה חברי מועצה עם סדרי עדיפויות.

שמשון רחמנפור: אנחנו נדבר עליו. זה מה שיקרה פה.

מתן כצמן: אתה מביע את הפיל וזה בסדר.

שמשון רחמנפור: לא, אני רוצה שהפיל יעלה. יש פה אנטי דת ואנטי מסורת ותגידו את זה בפרצוף.

מי-גל אבינועם: אבל אנחנו לא מדברים על זה עכשיו, שמשון, בוא נעלה את זה בישיבה אחרי.

שמשון רחמנפור: אני אומר את זה חד וחלק. אני לא קבצן, אני מייצג ציבור,

אמיר טטרסקי: יש פה עניין של סדרי עדיפויות.

שמשון רחמנפור: אני לא צריך להתחנן על דברים וזכויות ואתם לא תמחקו את האמת ממה שצריך להיות.

שכרתם חברה, והחברה אמרה מה שצריך להיות. אתה יכול אחר כך לא להקים אף מקווה בחיים וגם למחוק את מה שקיים, אבל אתם לא יכולים לשנות את העובדות. זה מרתיח לי את המוח.

מתן כצמן: זה מה שהוחלט. הוחלט שלא צריך עוד מקוואות.

שלומית גוטרמן כספי: זאת הסיבה שההערה הזאת לא מקובלת. לא מקובלת. ההנחה של, הטעות הזאת היא מונצחת פה, לא יהיה. לא יהיה. מצדי בואו נלך לבית משפט ונקבל.

שמשון רחמנפור: למה הם לא בדקו את כל הסעיפים האחרים?

אייל רובין: בדקנו המון דברים כולל גם את זה.. תאמין לי, דיברנו על זה. זה לא מדויק.

מתן כצמן: חברים, אני רוצה להגיד לכם משהו. חברים, זה נושא טעון.

שלומית גוטרמן כספי: תקשיבי, דקל שלח לנו מייל ממישהו ממינהל התכנון, שאמר משהו. לא ברור, התקשרתי אליו, דיברתי איתו והוא אמר לי, כן, יכול להיות שאנחנו טועים, תשלחי לי את הכול בצורה מסודרת. שלחתי לו, לא ענה לי. דיברה עם מומחית מהשורה הראשונה.

שירלי עזרא שרון: השאלה אם זה לא מגמתי.

שלומית גוטרמן כספי: מה מגמתי?

מתן כצמן: כאילו. לשכת התכנון? תראו, אני רוצה להגיד לכם משהו. אני רוצה להגיד לכם משהו. חברים, חברים, חברים.

שמשון רחמנפור: כמה אנרגיה השקיעו בדבר הזה שלא שווה כלום.

אייל רובין: כמו האנרגיה שאתה משקיע פה.

שמשון רחמנפור: אני לא משקיע. אני רק רוצה שנדבר על נושא המסורת,

מתן כצמן: חברים. שמשון. תקשיבו שנייה. שמשון.

שלומית גוטרמן כספי: סליחה שנייה, סליחה. נראה לך שבשם הדת אתה יכול לצרוח ככה? עם כל הכבוד לך, זה מרתיח אותך. אז עכשיו תרד, שנייה רגע, מתן, שנייה. תרד מהסיסמאות בבקשה, ואני רוצה להגיד לך משהו מאוד פשוט.

שמשון רחמנפור: כן.

שלומית גוטרמן כספי: לא קשור בעד, נגד, דת, כל אחד רשאי לאחוז בדעתו. הנקודה היא מאוד פשוטה, אנחנו יישוב, ויש לו מאגר מוגבל, שומע? מאגר מוגבל של קרקעות ציבור, ואתה רוצה להקצות אותן לטובת הצרכים של הציבור. ולכן חשוב להגדיר את הצרכים. תקשיב לי עד הסוף.

שמשון רחמנפור: בעדיפויות. אני רוצה לדבר על עדיפויות, לא רק על צרכים.

שלומית גוטרמן כספי: לא, לא, רגע, שנייה. אנחנו לא בעדיפויות עכשיו. הפרוגרמה מגדירה צרכים, אוקיי? ואומרת עוד 10 שנים, בגין גידול האוכלוסייה הצפוי, הצרכים יהיו כאלה וכאלה. יכול להיות שיהיה שינוי, פתאום ישתלטו עלינו גרעינים תורניים והכל ישתנה ויהיה לנו מלא מקוואות. יכול להיות. אבל כרגע, בהינתן המצב הנתון, זה מה שהולך להיות. ולכן, אני בדקתי את זה, ואתה יכולת גם לבדוק מה שאתה רוצה, יש מדריך שלם, כל עמוד אתה יכול לבדוק את מבני החינוך, אתה יכול לבדוק את המבנים של מועדוני הנוער, מה שבא לך. אני בדקתי את זה ומצאתי שיש טעות. עכשיו, למה חשוב לי העניין הזה? כי חשוב לי שיהיה ברור שאין צורך, כי אם היה צורך, בחיים לא הייתי מעלימה את הצורך ועל זה הוויכוח שלי וחשוב לי שאתה, אתה יודע מה? בסדר, אז אתה צודק, אז אתה צודק.

שמשון רחמנפור: אני אגיד לך עוד משפט. את, את,

שלומית גוטרמן כספי: אתה שוב צועק, אתה שוב צועק, אני שומעת אותך טוב.

שמשון רחמנפור: אני רוצה לדבר איתך על הנתונים. הנתונים זה רק צרכים להיות טובים, מה שהחברה הזאת נזכרה לעשות.

שלומית גוטרמן כספי: ואם היא שגתה? ואם היא טועה?

שמשון רחמנפור: אז תגידי שהיא טועה.

שלומית גוטרמן כספי: אני אומרת שהיא טועה.

שמשון רחמנפור: ואל תשני את הדו"ח. עד שזה לא ישתנה במדינה.

מתן כצמן: אני מבקש שדקל יגיד משהו, אז אני רוצה להגיד משהו גם.

מי-גל אבינועם: ונתקדם.

שמשון רחמנפור: מה זה, זה דו"ח מהונדס?

שלומית גוטרמן כספי: יש פה טעות?

שמשון רחמנפור: לא, יש פה דו"ח מהונדס, אין פה טעות.

שלומית גוטרמן כספי: לא, אין.

שמשון רחמנפור: עד שהסטטיסטיקות לא השתנו, זה דו"ח מהונדס.

שלומית גוטרמן כספי: רק שנייה, רק שנייה, אתה צועק עליי עוד פעם.

שמשון רחמנפור: אני אף פעם לא מתעצבן ככה בישיבות מועצה אבל זה באמת, עד כאן.

שלומית גוטרמן כספי: מתן, עוד משפט, שנייה, עוד משפט אחד, עוד משפט אחד שחבל שקרן, שנייה,

יוסי אלבז: תנו לדקל לדבר. שמענו. זה מיותר. שמענו, הבנו את האג'נדה.

שלומית גוטרמן כספי: סליחה, זה מועצה וזה פה המקום של חברי המועצה לדבר, זה הכל ולא אתה נותן,

יוסי אלבז: נועה, מה אתם חשבתם לכתוב? שצריך אחד?

אמיר טטרסקי: למה אתה סותם לה את הפה אבל יוסי?

שלומית גוטרמן כספי: סליחה. סליחה, מה זה הדבר הזה?

יוסי אלבז: את רוצה לחזור על הדברים שלך? הבנו את האג'נדה.

שלומית גוטרמן כספי: מה אתה אומר? מה אתה אומר?

יוסי אלבז: היא ברורה. אין צורך לחזור עוד הפעם.

שלומית גוטרמן כספי: הבנת את האג'נדה? אתה באמת יש לך הבנה מאוד מהירה, אני מאוד מעריכה

אותך, כל הכבוד. כי האג'נדה שלכם לא ברורה, עוד לא עליתי עליה.

רינת אורן: שלומית, שלומית. דקה. לא שמענו את יוסי.

שלומית גוטרמן כספי: רגע, אני רוצה לומר, לא, אני הייתי באמצע משפט, אני מצטערת.

שמשון רחמנפור: לנו אין אג'נדה. אנחנו מייצגים ציבור. ציבור שהקול שלו לא נשמע.

שלומית גוטרמן כספי: הקול שלו נשמע ב- 20 בתי כנסת. 20 בתי כנסת. עכשיו תשמעי,

מתן כצמן: רגע חברים. רגע, רגע, רגע.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אני רוצה להגיד משהו. אני הייתי באמצע משפט.

מתן כצמן: לא, לא. מפסיקים עכשיו את הדיון. לכל אחד תהיה הזדמנות לפני ההצבעה להביע את עמדתו

ולהגיד הערות לפרוטוקול ביחס לדבר הזה. אין צורך עכשיו לקיים עכשיו דיון אינסופי.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אנחנו פה, על זה,

מתן כצמן: בסדר. אבל כבר אמרנו את הדברים.

שלומית גוטרמן כספי: איך לפני הצבעה? מי יזכור בכלל כשנגיע לשם?

מתן כצמן: שנייה, שלומית, רגע. יש לך משפט שאת רוצה להשלים לפני שדקל מדבר?

שלומית גוטרמן כספי: כן, כן. אני רוצה לומר את הדבר הבא. שהמדריך הזה, המדריך הזה, הוא לא מחייב

אותנו. הוא, כמו שקרן, אם קרן הייתה פה, קרן קדמי, היועצת המשפטית, הייתה אומרת לך שמבחינת זה

כוכב הצפון, גם הבחור ממנהל התכנון, חן, אמר לי הוא לא מחייב אפילו את מוסדות התכנון. רגע, שנייה.

ולכן המועצה בעצם סוברנית לקבל בהתאם למדיניותה החלטות שהן לא אחד לאחד עם המדריך הזה, לא

חייבים להיות אחד לאחד, אבל,

שמשון רחמנפור: המועצה?

שלומית גוטרמן כספי: אנחנו מועצה.

שמשון רחמנפור: המועצה מחלישה.

מתן כצמן: שמשון. תן לה לסיים.

שלומית גוטרמן כספי: המועצה. כן. יש, תקשיב, מה שמגיע לכאן זה אחרי שזה עבר ועדת הנהלה. וזה בסוף עוברת החלטת,

שמשון רחמנפור: מי אתם הנהלה? מי אתם? זו דמוקרטיה או עריצות הרוב? מי אתם בכלל?

שלומית גוטרמן כספי: וואו, אתה יודע את מי אתה מזכיר לי עם היד הזאת? עם המי אתם?

שמשון רחמנפור: מי אתם בכלל? מי אני? אנחנו נציגי ציבור. אנחנו נציגי ציבור.

שלומית גוטרמן כספי: למי אתה עושה את ההצגות האלה? מי זה הבורח הזה שאתה עושה לו את ההצגות? אפשר לדעת?

שמשון רחמנפור: זה חבר שלי מבית הכנסת.

שלומית גוטרמן כספי: אה, זה חבר מהבית כנסת? הבנתי.

שמשון רחמנפור: תושב חדש. קוראים לו יזעל בכר.

שלומית גוטרמן כספי: אבל למה אי אפשר לנהל שיחה? אבל למה אתה צועק ומנופף? למה אתה מנופף בכפות ידיים?

מתן כצמן: שלומית, שלומית, שלומית. בואי נתקדם. בבקשה. אני מבקש. דקל בבקשה.

שלומית גוטרמן כספי: אני לא רוצה להתקדם.

מתן כצמן: אנחנו מתקדמים.

שלומית גוטרמן כספי: אנחנו לא מתקדמים בגלל שאני לא סיימתי את מה שרציתי להגיד.

מתן כצמן: תהיה לך הזדמנות בסוף הפרוטוקול להגיד את כל הערות ואת כל מה שאת רוצה.

שלומית גוטרמן כספי: הנקודה היא שאני רוצה להשלים. כשצועקים וקוטעים אותי ואני אשלים את המשפט שלי. המדריך הזה הוא לא מחייב, ולמועצה, ולהנהלה יש את הסמכות למועצה, לקבל החלטה לפי מדיניותה. אבל זאת לא הנקודה כאן, כי יכולנו להגיד זאת המדיניות שלנו וזה לא מעניין אותנו המדריך. אבל מבחינתי,

שמשון רחמנפור: אז אל תביאי אותו.

שלומית גוטרמן כספי: אתה לא שומע מה אני אומרת. על מה ההתעקשות שלי? שזה מה שהמדריך אומר. זאת אומרת, זה לא עניין רק של מדיניות,

שמשון רחמנפור: זה לא מה שהמדריך אומר.

שלומית גוטרמן כספי: איך אתה יודע? איך אתה יודע?

שמשון רחמנפור: האנשים האלו עובדים לפי נוסחאות שנקבעו להם מלמעלה. ואת באה ואומרת,

שלומית גוטרמן כספי: מלמעלה? הכול זה מלמעלה? אוקיי, הבנתי.

שמשון רחמנפור: מי שקבע להם, לא מהלמעלה שלך, מהלמעלה של הממשלה.

מתן כצמן: דקל בבקשה.

שמשון רחמנפור: לא את קובעת להם, ולא אף אחד.

שלומית גוטרמן כספי: אתה לא עשית, כהרגלך, אתה לא עשית שיעורי בית ואין לך מושג מה אתה אומר, מושג ירוק.

שמשון רחמנפור: בטח, בטח, בטח. כל החוכמה אצלך.

מתן כצמן: אני מבקש להפסיק לקטוע. דקל, בבקשה, אחר כך אני. תודה.

דקל אביסדריס: אני רק רוצה להגיד לפרוטוקול כדי שהשתיקה שלנו עד עכשיו לא תתפרש כהסכמה עם משהו. החישובים לפי התדריך, יש את הפרשנות, מה זה הפרשנות? לפי מה שאורבניקס עשו, וידאנו את זה מול מינהל תכנון, קיבלנו תשובות ברורות בכתב.

שלומית גוטרמן כספי: לא נכון.

שמשון רחמנפור: מה הן אומרות?

שלומית גוטרמן כספי: לא נכון. לא נכון. זה לא נכון. לא להטעות את המועצה. לא להטעות את המליאה. **מתן כצמן:** אל תפריעי לו בזמן שהוא מדבר. זה לא מכובד. תני לו להשלים את המשפט שלו. הוא מהנדס המועצה. אחר-כך תגידי מה שאת רוצה.

דקל אביסדריס: יש הרבה דברים שאת אמרת שזה לא נכון ונתתי לך לדבר.

שלומית גוטרמן כספי: אני לא אמרתי שום דבר שהוא לא נכון. אתה יכול לא להסכים עם זה, אבל אל תגיד שזה לא נכון. מצטערת.

שמשון רחמנפור: אל תגיד זה לא נכון. תגיד זה לא מדויק.

דקל אביסדריס: החשיבה שלי כנראה לא זה, אבל אני אומר ולכן אני לא מסכים עם התזה שהייתה פה, ולכן גם ההערה הזאת כתובה פה, כי הצוות המקצועי היה, עבד לפי נוסחאות שנתנו לו איזשהן תוצאות מסוימות, בהרבה נושאים פה, ובסוף כן. זה לא מסמך מחייב, המדריך, המועצה יכולה להחליט אחרת, היא יכולה להחליט שהיא עושה אחרת, בסוף אתם מנהלים את היישוב.

מתן כצמן: אני רוצה להתייחס. אני מתייחס ואחר-כך הוא. אחר כך, בסוף, מי שרוצה שיהיו לו הערות, יוכל להעיר הערות. תראו, כמו שנאמר פה, יש פה חישובים שנעשו על ידי הצוות המקצועי. אנחנו יישוב, שבמאפיינים שלו יישוב ליברלי. אני לא אכנס להגדרות של מי יישוב חילוני או לא חילוני, לכן אני קצת רוצה להסתייג מההגדרה הזאת, אבל אין ספק שיש פה רוב שאינם דתיים. זה יישוב שעל אף הרוב החילוני, תמיד שרר שיתוף פעולה, יחס הדדי בין הקהילות. ואני מרשה לעצמי להגיד שתמיד ידענו לחיות ביחד. ובסוף, גם אנחנו כמועצה שאני מגדיר אותה, בלי להתבלבל כמועצה ליברלית, אנחנו צריכים לדאוג לכולם. אני לא חושב שאני צריך לקבוע משהו שאני לא בטוח שאני צריך לתת אותו.

שמשון רחמנפור: אני מסכים.

מתן כצמן: ולכן, אני, מתן כצמן, ראש המועצה, מרגיש בנוח עם הקביעה של הנהלת המועצה, שלא בטוח שאנחנו צריכים ללכת לפי חישוב שמספר המקוואות הוא גבוה יותר. כי אני לא חושב, ומעריך שאנחנו לא נצטרך להגיע לשם.

שמשון רחמנפור: ייתכן,

מתן כצמן: ובכל זאת, ועל אף זאת, ואני תומך בעמדה שנכון לעכשיו לפי הפרוגרמה לא צריכים עוד מקוואות, אני רוצה להגיד לך שככל ונגלה שיש צורך במקווה או במשהו אחר שקשור לצרכים הדתיים של תושבי היישוב הדתיים, אני בטוח שהמועצה תפעל לקיים את הצורך הזה. איך, כמה ולמה, לא יודע להגיד לך עכשיו ולא יודע להבטיח לך.

שמשון רחמנפור: אני סומך עליך בעניין הזה.

מתן כצמן: זו העמדה שלי בנושא, ולכן אני מבקש להתקדם.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אני לא אאשר את זה ככה עם הערה הזאת.

מתן כצמן: את לא חייבת לאשר.

מי-גל אבינועם: את יכולה להחריג את ההצבעה ואת ההערה. את יכולה להסתייג להערה. אני גם הולכת להסתייג להערה. אני רוצה לאמץ את המלצות הצוות המקצועי.

מתן כצמן: את יכולה להסתייג לפרוטוקול מהערה.

מי-גל אבינועם: אני אסתייג ואנחנו נדון בזה כשנצא אחרי זה.

שמשון רחמנפור: גם אני לא אאשר את זה.

יוסי אלבז: אני יכול לשאול שאלה?

שלומית גוטרמן כספי: אבל תראו מה זה, יש פה טעות בסיסית ואתם נאחזים בה כאילו,

יוסי אלבז: שנייה שלומית, עכשיו אני מדבר, ואת מפריעה לי. שלומית. שמענו אותך, את מפריעה. נועה, שאלה לי אלייך כמי שעשתה את הפרוגרמה.

שלומית גוטרמן כספי: אה, אדוני. אתה לא רשאי לשאול פה שאלות ככה במישרין, מה זה?

יוסי אלבז: בנית פרוגרמה, חוץ מההערה הזאת, מה היה החישוב שלכם בנושא הזה?

נועה מטע: היו שלושה בורות, זה אומר לשים עוד שתיים.

מתן כצמן: זה לא עוד מקוואות, עוד בורות. עוד שני בורות.

נועה מטע: כאילו, הם סבורים שיצטרכו בעשור הקרוב עוד מקווה.

יוסי אלבז: אני רק רוצה לפרוטוקול. אתם הייתם רוצים לרשום עוד שניים. והנהלת המועצה שינתה את זה.

דקל אביסדריס: בורות, לא מקוואות, בורות.

מי-גל אבינועם: עוד מקווה אחד.

שמשון רחמנפור: מה זה בור? לא הבנתי, שקוברים אנשים?

מתן כצמן: לא. בור של מקווה.

מי-גל אבינועם: טבילה. בור טבילה.

מתן כצמן: חברים. תודה רבה. אחר-כך תתאפשר לכל מי שרוצה להסתייג לפרוטוקול. נועה, בבקשה בואי נתקדם. בסדר, תודה.

נועה מטע: אז באמת לגבי הספורט

שמשון רחמנפור: רגע, אני לא סיימתי, אני רוצה לדבר על בתי הכנסת.

נועה מטע: אז, שמשון, תקשיב, אני פשוט רוצה שרגע נעבור על הכול, ותוכל להסתכל על זה,

שמשון רחמנפור: לא, אני רוצה להתייחס לבית כנסת, וכנראה שאני אלך.

נועה מטע: לא, אל תלך.

שמשון רחמנפור: כל השאר פה מצוין. אני פשוט לא יכול, אני לא יודע מה לעשות אם להצביע נגד או בעד, או להימנע. אבל אני רוצה להגיד עוד הרבה דברים קודם. כתוב כאן שיש 12 בתי כנסת, שזה כמובן בבעלות ציבורית של המועצה. ראינו בדו"ח שלך שמופיעים עוד 9 פרטיים. מי שלא יודע, אז אני אלמד אתכם, יש דבר כזה שבנאדם עושה הקדש, ולוקח את הנכס הפרטי שלו, והוא מחליט שזה לטובת הציבור, וזה הופך להיות בית כנסת. עכשיו, אני רק רוצה לשאול, שחילקתם סתם, כשעבדתם על הדבר הזה, יש מפתח של כמה בתי כנסת פר אנשים?

נועה מטע: כן.

שמשון רחמנפור: והמספר 12, תואם?

נועה מטע: זה בדיוק מה שאני מסבירה. קודם כל, יש הבחנה של שלושה סוגים של בתי כנסת. יש בית כנסת קטן, יש בית כנסת בינוני ובית כנסת גדול. חישוב שלנו פה, של שלושה מוסדות נדרשים, שזה חשוב לי להדגיש, זה לא כתוספת על ה-12, אלא זה במצב הקיים כמה צריך, זה לפי בית כנסת בינוני. היום, 12 בתי הכנסת שיש לכם, לפי ההבנה שלנו, מספר המתפללים פה זה לפי חישוב של בית כנסת קטן, ואפילו יכול להיות שפחות מכך. אוקיי? החישוב של קטן זה עד 180 מתפללים, החישוב של בינוני זה משהו כמו 250.

שמשון רחמנפור: זאת אומרת שאם היינו הולכים לפי קטן, אז לא היה 3.

נועה מטע: זה היה קצת יותר, כן. אבל זה עדיין לא היה מגיע ל-12.

שמשון רחמנפור: לא, אבל בוא נתקדם. רק רציתי, אני לא קורא כל כך טוב, יש אנשים שקוראים וגם כותבים פה. אני בקושי יודע לקרוא. אני רוצה לדבר על הפריסה. מה המשמעות, יש הערה כתוב, על פי צרכים גיאוגרפיים. תסבירי לי את המשפט הזה.

נועה מטע: אוקיי, אז כשאנחנו מסתכלים באופן כללי על פריסה גיאוגרפית, אנחנו מסתכלים על כל בתי הכנסת שיש, עושים איזשהו באנר כזה, איזשהו עיגול של האם יש איזשהו כיסוי.

ביר אולמן: בית כנסת או שירות ציבורי שצריך ללכת אליו ברגל.

נועה מטע: כן, צריך ללכת על ברגל כי בשבת אתה לא יכול לנסוע באוטו.

שמשון רחמנפור: יש תקנות בנושא, זה אדיר. זה לא חדש לך. אני ואתה יודעים את זה.

נועה מטע: התקנות מדברות על מרחק הליכה, אנחנו מדברים על,

שמשון רחמנפור: 750 מטר. מאחרון המתפללים. אתה מסכים איתי?

נועה מטע: זה גם המדריך. אבל אני אתן פה איזושהי נקודה, שמדובר גם על אזורים שבהם יש אוכלוסייה

שצורכת את השירות, ולכן אנחנו לא קבענו עכשיו אזור מסוים שבו יש חוסר, אלא רשמנו באופן כללי,

שמשון רחמנפור: למה? למה?

נועה מטע: הנקודה הזאת, כי אני לא יודעת להגיד, איפה פריסת כל האנשים הדתיים,

שמשון רחמנפור: אני ראיתי את הנקודות שלך. לא צריך, את עובדת רק סטטיסטית, את לא עובדת בזה.

כל החישוב שלך בנוי, כל הטבלאות שלך בנויות סטטיסטיות. ראיתי את המפה של בתי הכנסת שציינת,

צריך לא להיות גאון גדול, לא צריך גם רק לדעת לקרוא, רק רואים את הנקודות ורואים את השטח

המוניציפלי של אבן יהודה, ורואים איפה חסר. לדוגמה, 213, אני לא יודע מה זה 213, אולי זה 212, או

שזה איחוד של משהו.

מתן כצמן: הכוונה ל 212.

שמשון רחמנפור: אוקיי? לדוגמה, ברור שאין שם, והבית כנסת היחידי שכביכול, זה פרדוקס. זה בית

כנסת שנמצא בלב ליבו של בית ספר ממלכתי ופועל מתוכו, חילוני, שאלה אותי שלומית מה אני מגדיר את

עצמי, חילוני או דתי או מסורתי. אמרתי לה, לפי הדו"ח אני חילוני, ולפי התחושה אני מסורתי. אני לא אגזים

שאני דתי. אבל בואי נחזור לעניין הזה. יש שם בית כנסת. הוא נמצא בתוך ה- 12 האלה, ספרת אותו,

נכון?

נועה מטע: נכון, ספרתי אותו.

שמשון רחמנפור: זאת אומרת, שאת מדברת על התיאוריה של העוד 3 בעוד 10 שנים,

מתן כצמן: לא, אין עוד 3, אין עוד 3.

יוסי אלבז: אין עוד 3.

שמשון רחמנפור: כתוב שהם נדרשים.

נועה מטע: נדרשים שלוש סך הכול. זאת אומרת שאין פה תוספת.

יוסי אלבז: יש 12 וצריך רק 3.

שלומית גוטרמן כספי: אין השלמה, אתה רואה? רק שלושה צריך.

שמשון רחמנפור: אה, בכל אבן יהודה מספיק שלושה בתי כנסת?

שלומית גוטרמן כספי: כן, לפי הזה, כן.

שמשון רחמנפור: אוקיי.

שלומית גוטרמן כספי: לפי החישוב של בינוני, מה שאמרתי.

שמשון רחמנפור: אוקיי. אבל את עובדת לפי איזה תקן, לפי איזה חוק.

מתן כצמן: כן. היא הסבירה את זה.

שמשון רחמנפור: התקינה אומרת מרחקים גאוגרפיים.

נועה מטע: כן. אבל זה בדיוק מה שאני אומרת, שהמרחקים הגאוגרפיים הם גם תלויים בסופו של דבר

בריכוזי האוכלוסייה הדתית, שמשתמשים בשירות הזה. ולכן אני לא יכולה עכשיו לקבוע פה כן, פה לא.

ופה זו המדיניות שלכם, אני רשמתי פה את ההערה על פי צרכים גאוגרפיים. מספרית אתם לא צריכים

עוד. צרכים גאוגרפיים, זו תהיה המדיניות שלכם, שאתם תוכלו להחליט בהזדמנות אחרת.

שמשון רחמנפור: למה זה השלוש שכתוב, אמרת על בית כנסת בינוני-קטן-גדול, למה לא היה סוגריים

שלוש כפול 250, שזה 750 מתפללים. אני הייתי צריך לראות את זה באיזו הערה.

נועה מטע: אני עוד הייתי לארג'ית איתך, ניסיתי ללכת ל-180.

שמשון רחמנפור: אני לא ידעתי, אני עכשיו למדתי שיש כזה בינוני-קטן-גדול. אבל,

מתן כצמן: בסדר. ההערה ברורה.

שמשון רחמנפור: אבל, אני עוד רוצה לדבר על זה. למה, למה, למה, למה לא ציינתם? אני לפחות הייתי

מצפה מכם שתגידו איפה יש עודף ואיפה יש חוסר. אם למועצה יש אומץ שתסגור כמה בתי כנסת מיותרים,

מתן כצמן: זה לא נקבע עכשיו.

מי-גל אבינועם: אבל זה בדיוק מה שהיא אומרת, זו המדיניות שלנו. אני בעד מה שהצעת.

מתן כצמן: טוב, נועם, בואי נתקדם.

נועה מטע: ספורט סך הכל המצב טוב, כן דברים שאנחנו שמים עליהם דגש, זה מגרש כדורגל אימונים

שזה מגרש דשא גדול כמו שאמרתי. לגבי אולמות ספורט וכולי, זה הולך לפי בתי ספר, ככל ויוקמו, שיוקמו

בתי ספר חדשים, יוקמו שם אולמות. טוב, אז יש פה איזשהו סיכום של הדברים, כמה צריך להשלים מכל

דבר. אני אעביר את זה בזריזות כי דיברנו על זה באמת. גם עוברת על המגרשים כי דיברנו,

שמשון רחמנפור: עוד הערה, גם על המגרשים. אני הייתי מצפה, ואני ניסיתי לחקור, מה לעשות, שיהיה

איזה קישור שאני לוחץ עליו ואני מגיע ישר ל-map.gov.il ורואה איפה המקום. תאמיני לי, דשדשתי

ודשדשתי וסבלתי.

דקל אביסדריס: תחזירי רגע לזה. הייתה מפה קטנה שמראה את המקום.

שמשון רחמנפור: אני ראיתי את המפה. תחזיר לבתי הכנסת ואני אדבר איתך.

דקל אביסדריס: לא, של המגרשים. רק שמראה את, אתה מדבר על מגרשים, לא?

שמשון רחמנפור: כן, כן, כן.

דקל אביסדריס: הנה, יש מפה קטנה של היישוב ואז מראים איפה זה נמצא ביישוב.

שמשון רחמנפור: דקל, לינק, לוחצים עליו ורואים את זה ב-map.gov.il, ואז רואים את העבודות ורואים את הכל. טיפ, ללמד אתכם. עזוב שאנחנו מקבלים הכול ב-pdf.

נועה מטע: בסדר גמור. רינת, תרשמו לנו את ההערה הזאת, אנחנו נשתדל להוסיף בשביל שמשון ומי שיצטרך.

שמשון רחמנפור: אפשר לקבל את הדו"ח הזה מתוקן עם זה, כדי שאני אעבור עליו עם הלינקים שתוסיפו? **רינת אורן:** זה מה שהיא הרגע אמרה.

שמשון רחמנפור: אוקיי, אני רוצה לקבל כזה מסודר.

נועה מטע: טוב, אז אני עכשיו מגיעה לשקפי הסיכום. מה שאתם תראו פה זה בעצם פריסה שכוללת מה שיש היום והדברים העתידיים, אז אנחנו מדברים פה על מעונות יום. מה שנמצא בסגול זה מה שיש לכם היום, אני רק אתן איזה דגש עליו שהוא באמת גם הוא נמצא בפנינו בינוי ויימצא לו פתרון זמני.

שמשון רחמנפור: תגיעי למפה הזאת של הבתי כנסת.

נועה מטע: בסדר, גני ילדים, גם פה אפשר לראות את הפריסה העתידית, סגול זה הקיים, ירוק זה מה שהולך להיות. בתי ספר יסודיים ועל יסודיים. לדעת, הפריסה שקיימת היום.

שמשון רחמנפור: שנייה רגע. הנה, עכשיו זו הפריסה של בתי הכנסת שהייתה זה, סליחה. את שמה לב, אני רק רוצה שגם חברי המועצה ישימו לב. יש פה יותר משליש של אבן יהודה, שבעצם יש בו רק בית כנסת אחד שנמצא בתוך בית ספר.

ניר אולמן: אם היה חוסר, היו פונים למועצה להקים בית כנסת.

שמשון רחמנפור: אנחנו פנינו למועצה הזאת והקודמת.

מתן כצמן: אבל זה לא עכשיו שמשון.

שמשון רחמנפור: אנחנו איימנו על המועצה הקודמת, אני יכול להראות לכם את המכתב שיש לי פה, והמועצה הקודמת החליטה כדי, סוג של פשרה, לתת לנו, במקום לתת קרקע או משהו, אני מקווה שזה ישתנה אולי, לתת לנו כיתה, אבל הכיתה כבר לא מספיקה, לא מספיקה, אין מקום. יושבות 12 בנות, בעזרת נשים, שזה זה, על שבעה כיסאות, הילדות על הברכיים שלהן, שהבת תקועה להן בפרצוף.

מתן כצמן: הערה נרשמה.

שלומית גוטרמן כספי: אני רק רוצה לומר משהו. שיש את הדבר הזה של צורך שזה בפרוגרמה, ואחר כך יש עניין של הקצאה של הנכסים, אם אתה רוצה לצאת משם, שזה משהו אחר.

שמשון רחמנפור: אני לא רוצה לצאת משם, אני רוצה עוד כיתה שם.

שלומית גוטרמן כספי: תקשיב, אין בעיה, תקבל חצי בית ספר, אבל מה שרציתי להגיד לך זה את הדבר,

שמשון רחמנפור: אגב, אני אעלה את זה להצעה בישיבה המועצה הבאה אני אעלה את זה.

שלומית גוטרמן כספי: תקשיב, שמשון, לא הסתרת שאתה מהרגע הראשון מדבר על בית הכנסת שלך באופן אישי. רק רציתי להגיד לך,

שמשון רחמנפור: לא דיברתי על בית הכנסת, דיברתי על הציבור.

שלומית גוטרמן כספי: הציבור שלך באופן שלך.

שמשון רחמנפור: אני מייצג ציבור, אני לא נושא בשום תפקיד,

שלומית גוטרמן כספי: אבל שמשון,

שמשון רחמנפור: ומותר לי, ואת אחראית על גני הילדים, ואולי יש לך ילדים, או על מועדונים, אין פה שום סתירה בין המקום שאני נמצא בו לבין ההחלטות שאני מקבל. זה שקוף.

מת כצמן: חברים, יש פה נציגים של הפרוגרמה.

שלומית גוטרמן כספי: שנייה, לא אמרתי, אתה יודע משהו? יש קטע, שנייה, לא, אני רוצה, סליחה. אבל אני מנסה,

שמשון רחמנפור: אני מקשיב. אנחנו יכולים גם לעשות את זה אחר-כך, אבל אני מקשיב.

שלומית גוטרמן כספי: תראו, תראו משהו. מה שקורה זה שאני לא מצליחה להגיד משפט כי הוא מתגבר עליי עם הקול שלו.

רינת אורן: שלומית. בינתיים הצוות המקצועי לא מצליח לסיים את הדברים שלו.

שלומית גוטרמן כספי: בסדר, ואני עדיין רוצה לומר.

רינת אורן: בסדר.

שלומית גוטרמן כספי: אז אני אלך.

רינת אורן: תני להם לסיים.

שלומית גוטרמן כספי: אבל למה שאני אתן לסיים? אני רוצה עכשיו לומר את הדבר הזה.

רינת אורן: כי מתן אמר שניתן להם לסיים ואחר כך נקיים דיון ושיח. אז בואו נכבד את זה וניתן להם לסיים.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אנחנו עכשיו מדברים,

מירב שניר: רק שלומית, רק חשוב שגם,

רינת אורן: מירב, תנו להם לסיים ואחר-כך נשמע את כולם.

שלומית גוטרמן כספי: אבל הם סיימו,

מירב שניר: רגע, אני רוצה שהם יהיו פה גם כשאנחנו מדברים על,

רינת אורן: הם יהיו פה.

שלומית גוטרמן כספי: אבל במקום זה כבר הייתי מסיימת את המשפט.

רינת אורן: בסדר. קדימה, נועה.

שלומית גוטרמן כספי: אם תתנו להם לסיים, תתנו להם לסיים.

נועה מטע: חברים, אנחנו איתכם עד הזה, אנחנו לא בורחים, אני מבטיחה.

רינת אורן: נועה תמשיכי.

נועה מטע: באמת יש לי עוד שתי שקופיות וזהו. מבחינת שירותים כלליים, שירותי קהילה כלליים, באמת שובצו מחסני עירייה, מועדון יום לקשיש, מועדון נוער, מרכז חוגים נוסף, אודיטוריום ושירותי חירום יישוביים. פה דיברנו באמת על הפריסה של הגינות, הפארקים, אפשר לראות שיש פריסה טובה, מלבד בשכונות החדשות, ששם זה יקבע בהמשך. רווחה, יש פה איזושהי תוספת, כיום מדריך התכנון לא מציין איזשהם דברים לרווחה מלבד מועדון יום לקשיש ומועדון נוער שאפשר לקרוא לזה רווחה, אנחנו ניגשנו למדריך החדש של משרד הרווחה והוספנו פה המלצה, זה לא משהו, זו המלצה בלבד. אם תרצו להקים, הקימו, אם לא תקימו, זה לא משהו יותר מידי קריטי. מדובר פה על מועדונית שיקומית, מועדונית של אחר הצהריים כזה, יש פה הסבר על כל דבר.

שמשון רחמנפור: בשכונה שלנו עושים איזה מועדון קשישים? שאנחנו נדע.

מתן כצמן: חברים, ברשותכם, אנחנו נעשה את הדבר הבא. סיימנו את ההצגה של הפרוגרמה. תודה רבה.

שמשון רחמנפור: שם יהיה בית כנסת. ואני אתבע את השטח הזה. אני מודיע לך. שם זה שטח חום ואני

אתבע את המועצה הזאת, ואני אתבע את המקום הזה. זה מיועד לבית כנסת.

מירב שניר: חשוב רק שהמצגת תהיה ברקע כי דילגנו על חלק מאוד גדול.

שלומית גוטרמן כספי: אבל שמשון, אל תעשה לי עם האצבע.

שמשון רחמנפור: אני אומר לך. אני הפסקתי להיות הילד הטוב של המועצה.

שלומית גוטרמן כספי: מתי היית?

מתן כצמן: שמשון, חברים, חברים.

שלומית גוטרמן כספי: פספסתי את זה.

שמשון רחמנפור: עשיתי הרבה יותר ממך גם במועצה הזאת בשביל הציבור הזה. תאמיני לי, הרבה יותר

ממך.

מתן כצמן: שמשון, אני מבקש,

שמשון רחמנפור: ואל תתנשאי עליי.

מתן כצמן: שלומית, שלומית, הדיון, שנייה, נפסיק אותו. אנחנו עכשיו נעשה סבב, אנחנו נתחיל איתך,

שמשון.

שמשון רחמנפור: לא, אני רוצה לסיים. אני רוצה לסכם. אני אחרון.

מתן כצמן: אתה תסכם. נתחיל ביוסי. לא כל אחד חייב לדבר, מי שרוצה לדבר, אנחנו נעשה סבב.

יוסי אלבז: באיזה נושא?

שמשון רחמנפור: מה שאתה רוצה.

מתן כצמן: הזדמנות לכל בן אדם להתייחס, להעיר הערות לפרוטוקול ולהתקדם, אחר כך אנחנו נעלה להצבעה.

יוסי אלבז: אני אתייחס לדבר אחד שהוא מאוד חשוב מבחינתי, זה נושא החלוקה הגאוגרפית, שהיא בעצם העקרונית ביותר, והיא לא קיימת. אני מהתחלה ראיתי שהכלים הבסיסיים קצת מטעים, אבל אני מאוד מעריך את העבודה. ומצער אותי שבסוף באיזשהו שלב המועצה החליטה, או לא המועצה, סליחה, הנהלת המועצה לעשות איזה שהוא שינוי שהוא לא נעים, הוא לא יפה למי שבעצם עשה. אז אני מאוד מעריך את העבודה שלכם, הנושא הגאוגרפי הוא מאוד חשוב.

נועה מטע: שאתה מתכוון לחלק את היישוב לאזורים?

יוסי אלבז: כן. כשאת אומרת יש 12 בתי כנסת, את יודעת, יש 10 שנמצאים ברחוב אחד, שמישהו שם אותם שם. זה לא נותן פתרון, אבל זו דוגמה לעוד הרבה דברים שאפשר לשנות, לא רק לזה. בסדר.

נועה מטע: תודה.

מתן כצמן: טוב יוסי. תודה. טלי, משהו? התייחסות? אמיר, התייחסות?

אמיר טטרסקי: אני אמרתי את שלי.

מתן כצמן: בסדר גמור. שירלי?

שירלי עזרא שרון: אני מתנגדת להערה של חברת אורבניקס בנושא המקוואות.

מתן כצמן: בסדר גמור.

מי-גל אבינועם: אז אני, קודם כל תודה רבה על כל הדרך ועל כל השותפות והישיבות והשעות שישבנו ביחד. אני מצטרפת מבחינת ההערה. קודם כל, בראש ובראשונה, מהעובדה שאני רוצה לכבד את הצוות המקצועי ואת הנחת המוצא הראשונה שלו שהיה צורך. אני מצטרפת לדברים של יוסי, מה גם שאני מכירה את הקהילה המשתמשת ואני סבורה שבעתיד הקרוב אנחנו כן נצטרך ולכן גם אני מתנגדת להערה, אבל מהצד ההפוך שלה.

שלומית גוטרמן כספי: נצטרך מה?

מי-גל אבינועם: להוסיף מקווה. אני חושבת שהיה צריך להיות כתוב. שלומית, אני לא מסכימה איתך, ואני חושבת אחרת ממך, ואני מציינת את זה לפרוטוקול.

יוסי אלבז: אל תבלבלי אותה עם עובדות.

מי-גל אבינועם: זה הכל.

שלומית גוטרמן כספי: הבנתי. טוב, אני אתחיל בלומר את מה שניסיתי לומר קודם, שאם היית קורא, אני פונה לשמשון, אם היית קורא את המדריך, היית רואה שבכלל הגישה היא לשתף שיתופים ציבוריים

במבנה אחד, מספר שיתופים כדי למצות את הקרקע, כי אתה זוכר שדיברנו על זה שלא הגיוני, שבית כנסת, אה שקרקע ציבורית יעמוד במבנה שיהיה ריק כל השבוע ויחכה רק לקהילה של שישי שבת.

שמשון רחמנפור: הללויה. בשביל זה צריך לקרות,

שלומית גוטרמן כספי: שנייה, שנייה,

מתן כצמן: שמשון, שמשון, תן לה.

שלומית גוטרמן כספי: תקשיב. כן. עכשיו, בית כנסת כן אפשר לשים בתוך בית ספר ממלכתי דתי ובגני ילדים.

שמשון רחמנפור: אז קחי בית ספר דתי

שלומית גוטרמן כספי: זאת אומרת, שהרצון שלך לקבל קרקע,

שמשון רחמנפור: הצורך זה לא הרצון.

רינת אורן: שמשון, תגיב כשתדבר.

מתן כצמן: אתה מסיים בסוף, אתה יכול להגיד בסוף.

שלומית גוטרמן כספי: הרצון שלך לקבל קרקע שהמטרה שלה תהיה להקים בית כנסת לטובת הקהילה שלך בלבד, ולהבנתי,

שמשון רחמנפור: לטובת מי?

שלומית גוטרמן כספי: הקהילה שלך בלבד,

שמשון רחמנפור: לא. לא.

יוסי אלבז: זו לא קהילה.

שלומית גוטרמן כספי: רק לטובת בית כנסת.

שמשון רחמנפור: זו ממש חוצפה מה שאת אומרת.

יוסי אלבז: יש לך אג'נדה ואת ממשיכה באותו קו.

שמשון רחמנפור: בדיוק.

יוסי אלבז: וזה מיותר. וזה מבאס אותך, ולא אף אחד אחר.

שמשון רחמנפור: אני מענה לה עוד רגע.

רינת אורן: שמשון אני מציעה שתתחיל לעצמך פתק ובלי להפריע.

מתן כצמן: תן לה לסיים.

שלומית גוטרמן כספי: אינה עומדת, להבנתי, בכללים. זה דבר ראשון. דבר שני, זה הצרכים, וכרגע יש לך בית כנסת. אתה אומר בית הכנסת לא מתאים לי, אבל זה לא אומר שאין בית כנסת. זה שני דברים שונים.

שמשון רחמנפור: באמת? הבית כנסת פתוח בבוקר? אני יכול להעלות את הילד שלי ביום חמישי לבר מצווה? אני יכול? את בן אחד שלי כבר לא לקחתי אותו לשם, את בן השני שלי יש לי בעוד שנה.

שלומית גוטרמן כספי: ביום חמישי אפשר לעלות לבר מצווה גם במקום אחר, אבל בסדר.

שמשון רחמנפור: לא, לא, אני שואל אותך. אין לך מושג בדת. כל מה שיש לך זה מושג באנטי דת.

אמיר טטרסקי: יום חמישי אתה יכול לנסוע באוטו. בניגוד לשבת.

מתן כצמן: שמשון, אני מבקש לסיים את ההערות.

שמשון רחמנפור: לא, אני לא יכול להיכנס לשטח בית הספר בשעות הלימודים.

אמיר טטרסקי: אתה יכול ללכת לבית הכנסת המרכזי.

שמשון רחמנפור: לא, אני רוצה בבית כנסת שלי. מה זאת אומרת?

אמיר טטרסקי: אוקיי. אתה רוצה. אנחנו רוצים לשמור, יש הרבה רצונות.

שמשון רחמנפור: בית כנסת נועד לצורך מסוים, לתכלית מסוימת. אז הרצון שלי לא,

מתן כצמן: אמיר, אמיר. שמשון.

אמיר טטרסקי: והרצון שלי?

שמשון רחמנפור: אין בעיה.

מתן כצמן: שמשון, תשמור את ההערות שלך לסוף.

שמשון רחמנפור: אני אומר, קח את הרצון שלך ותממש אותו,

אמיר טטרסקי: אל תצעק. זה שתצעק לא יעשה אותך צודק.

מתן כצמן: תשמור את ההערות שלך לסוף, שמשון. יש לך הזדמנות, ביקשת להיות אחרון, כיבדנו את זה, תשמור את ההערות, תן לשלומית לסיים. תודה.

שלומית גוטרמן כספי: ואל תגיד לי שאני לא מבינה בדת, אין לך מושג מאיפה אני באה, אין לך מושג מה אני יודעת, ותאר לעצמך שאני לפחות בחלק מהדברים מבינה יותר ממך.

שמשון רחמנפור: רק את יכולה להגיד שאני לא קראתי.

מתן כצמן: שמשון, זה מיותר.

שלומית גוטרמן כספי: למרות שאין לי קול חזק כמו שלך, ועכשיו לגופו של עניין, אני מתנגדת להערה הזאת, ההערה לא נכונה, אני מצטערת לשמוע שוב ושוב שאתם מתעקשים להיתפס לטעות ברורה. עם כל הכבוד, גורמים מקצועיים זה לא מילת קסם, גם גורמים, ואני לא רוצה לפגוע באף אחד, גם אני גורם מקצועי בחיי. וגם אני טועה, אין מה לעשות. אבל אני, כשמדובר בפרשנות, זה דווקא כן המקצוע שלי, בכל הכבוד. ואני כן, ברור לי כשמש שיש פה טעות. ולכן אני מתנגדת, כי אני לא רוצה שיצא מה שהוא מרגיש. שיש צורך ושהמועצה באה וביטלה את הצורך הזה, כי זה לא נכון.

שמשון רחמנפור: לא המועצה ביטלה.

שלומית גוטרמן כספי: אבל, תודה, תודה, רגע, ואם המועצה תאשר את זה ואתה תהיה במיעוט, אז המועצה אישרה את זה, הבנת? וכך או אחרת, אני חשוב.

שמשון רחמנפור: אהבתי את המשפט הזה.

שלומית גוטרמן כספי: אהבת את המשפט הזה?

שמשון רחמנפור: כן. זה רק מעניין אותי אם ראש המועצה מסכים עם המשפט הגדול, היפה הזה.

מתן כצמן: שמשון, אני לא מתייחס לזה עכשיו. יאללה תתקדמו. שלומית בבקשה.

שלומית גוטרמן כספי: זהו, ולכן אני ממש מתנגדת לה, אני לא מבינה מה פתאום מכניסים פה הערות של גופים מקצועיים שבכלל, עכשיו אם עומדים על זה שיש צורך, אז אני לא מאשרת את הפרוגרמה הזאת, אני מצטערת.

שמשון רחמנפור: גם אני.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אי אפשר חצי דרך לחיות עם זה חצי, וחצי לא. לא מקובל עליי. לא מקובל עליי. אם ככה, מצידי שתעצרו את הכול, תביאו לי חוות דעת משפטית, אני לא יודעת למה קרן לא נתנה חוות דעת משפטית. אני מוכנה ללכת לבית משפט. כי אני שמה את ראשי שזאת הפרשנות הנכונה. יכול להיות שיש פה איזו טעות שהיא רוחבית ויכול להיות שבגלל הטעות הרוחבית הזאת בהרבה ישובים יש מלא מקוואות שלא צריך.

שמשון רחמנפור: אוי ואבוי.

שלומית גוטרמן כספי: יכול להיות, הכל יכול להיות, אבל אני לא מוכנה לשבת פה, ולהרגיש שאני גוזלת משהו ממישהו, כי אני לא.

שמשון רחמנפור: זה מה שאת עושה.

שלומית גוטרמן כספי: או. בבקשה.

שמשון רחמנפור: מה זאת אומרת מרגישה? אני אומר לך בפנים, אני אומר לך בפנים, זה מה שאת עושה. לא ברמז, לא בפרשנות. אבל את ליברלית.

מתן כצמן: שמשון, זה ברור שהיא מתנגדת ל, שמשון, היא מתנגדת למשפט, היא חושבת שזה טעות, זכותה להגיד את זה. נקסט.

שמשון רחמנפור: אוקיי, אני ככה מרגיש.

שלומית גוטרמן כספי: אני יודעת שזאת טעות. ואני רוצה שזה יהיה בפרוטוקול.

מתן כצמן: אין בעיה. היא בטוחה שזו טעות זה לא משנה.

מי-גל אבינועם: בוודאי שזה יהיה בפרוטוקול. למה מה אני אמרתי לשם שמיים?

שלומית גוטרמן כספי: אני רוצה שזה יהיה בפרוטוקול ליום מן הימים. כי זה יעלה. כי כשיש פער כזה, אי אפשר לטאטא אותו באיזה טענות של יאללה יאללה, זה לא עובד.

מי-גל אבינועם: שלומית, אני גם מוכנה להגיד לך, אם יוכח שזו טעות אני אחזור מההצבעה שלי.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אני הוכחתי שזו טעות, ואתם נאחזים בקרנות המזבח. מה אני אעשה?

מתן כצמן: מירב?

מירב שניר: טוב, סבלנות זה קצת ארוך. אני אגיד רגע, אני לא התכוונתי בדברים שתכננתי להגיד היום, לא התכוונתי להתייחס לנושא הדת. אני כן אגיד, אבל לאור הדיון הער, שגם בגלל שיש פה מן איזו אמירה גורפת על כל הצד הזה של השולחן בשם הליברליות והאנטי דת. אז אני כן אגיד שזה לא משנה מה האג'נדה הדתית שלי ואם אני קמה בבוקר והולכת לבית כנסת או טובלת במקווה או לא. הנקודה היא מבחינתי מאוד ברורה, שירותי דת הם חלק ממה שרשות מקומית צריכה לספק לאוכלוסיית הציבור הדתי שחי בתחומה. אבל הכול בפרופורציות וביחס לאחוז המשתמשים וזה עובדים לפי המדריכים. אז זה לא משנה מה האג'נדות הפרטיות שלנו כאנשים ומה אנחנו נוהגים לעשות במהלך היום והשנה ומידת זיקתנו לדת ולמסורת. קודם כל שירותי דת הם שירותים שאנחנו חייבים לספק לאוכלוסייה. הוויכוח הוא כנראה על המתמטיקה ועל הצורך ועל הכמויות, ופה מהבדיקות שאני עשיתי, אני בצד של שלומית לגבי הטעות בנוסחה. עד כאן הבהרה בנושא הדת. מפה אני ממשיכה רגע, כמו שאנחנו לא מתעלמים מאף אוכלוסייה אחרת, גם לא צריך להתעלם מאוכלוסיית הדתיים והמסורתיים. ככה, אנחנו, אני רגע רוצה לקחת את הדיון הזה לקונטקסט שממנו הגענו אליו, ובעיניי כל הדקדקנות על השורה פה, שורה שם, פספסה רגע את גודל האירוע. ישבנו פה בסוף אוקטובר 25, אישרנו את דו"ח המבקר בעניין, מבקרת המועצה בעניין הנכסים הציבוריים, ומשם יצאנו לדרך להשלים גם את תבחיני ההקצאות, גם את הפרוגרמה וגם את סקר הנכסים שעדיין צריך לעבור עדכון. ואנחנו מביאים היום לאישור להצבעה את הפרוגרמה ואת התבחינים להקצאות. ועל עצם קידום התהליך אני מברכת וגם אומרת תודה. תודה לדקל, תודה לצוות המקצועי. אממה, ניתן בטעות, ניתן בקלות לטעות שהמסמך הזה הוא רק מסמך מקצועי, אבל הוא חצי מקצועי וחצי מדיניות ציבורית. החלק של ניתוח מצב קיים ותחזית אכלוס והסתמכות על התדריך, דאטה מקצועי טהור. אפשר להגיד שנפלו בו טעויות מקצועיות, כולנו בני אדם, כולנו טועים ולא טועים. זה עניין פתיר של בדיקות ותיקונים טכניים, לא לזה אני רוצה להתייחס. החלק הציבורי החשוב שאליו אני מתייחסת בכובע שלי כנבחרת ציבור, הוא בעצם החזון שלנו לעשור הקרוב. הפרוגרמה הזאת אמורה לשרטט, את המדיניות של המועצה, כמובן של ההנהלה קודם, אבל אחר כך של כל חבר,

שמשון רחמנפור: בתנאי שהיא תישאר ככה.

מירב שניר: רגע, שנייה, תן לי רגע לסיים. הפרוגרמה עצמה, המשמעות שלה זה ההחלטות שלנו, זה החזון שלנו כהנהלה ואחר כך כל מליאת המועצה. מה חשוב שייבנה פה ואיפה ייבנה פה בעשור הקרוב. זאת אומרת, אנחנו לא מסתכלים על אבן יהודה של 15 אלף, של 17 אלף. אנחנו מסתכלים על אבן יהודה לפי המתמטיקה שאני עשיתי, סביב ה-24-25 אלף תושבים, מה שנקבע היום זו העיר הקטנה שנהיה. אני אמנה פה רגע חמש נקודות שבעיניי מאוד מקשות עליי, אני אקדים את המאחר ואגיד שאני הולכת להצביע בעד אישור הפרוגרמה הזאת, בעיקר כי אני מבינה את החשיבות של קידום התהליך. אבל השותפות והשותפים שלי לשולחן ההנהלה מכירים את ההסתייגויות שלי וחשוב לי להגיד אותן גם לפרוטוקול. יש פה דברים שמאוד מעיבים בעיניי על התוצר הסופי, שוב, לא ברמת הדאטה המקצועי, ברמת המדיניות שלנו. מזכירה שוב,

שמשון רחמנפור: שהיא?

מירב שניר: אסטרטגיה לעשור קדימה.

שמשון רחמנפור: לא. מה המדיניות?

מירב שניר: אז אני אגיד רגע מה חמש הנקודות.

רינת אורן: היא מקריאה. תן לה להקריא.

מתן כצמן: תן לה לסיים.

מירב שניר: אני אומרת רגע את חמש הנקודות שמטרידות אותי בסיפור הזה. מעונות יום למשל, אנחנו מדברים על זה שהיישוב מזדקן, אנחנו מדברים על זה שאוכלוסיות צעירות יכנסו לפה, משפחות צעירות, אנחנו מדברים על גידול חזוי באוכלוסייה של הגילאים הצעירים ואנחנו גם מייחלים לזה כי זה דרכו הדינמית של יישוב. וגם אנחנו דנים לא מעט בצורך להקל על המשבר הכלכלי ועל מצוקת עלות החיים בארץ. לא מובהרת די הצורך במסגרת המדיניות הזאת, זה מה אחוז מעונות היום שאנחנו ניתן כשירות ציבורי, ואני חושבת שצריך להדגיש את זה ולהבהיר את זה שלא הכל יהיה שוק פרטי. נקודה שנייה, אין אמירה ציבורית ערכית לגבי החינוך המיוחד. כל הפתרונות לחינוך המיוחד עדיין מוצעות מחוץ ליישוב, אני חושבת שיש בזה טעם לפגם. שלוש.

מתן כצמן: כבתי ספר.

מירב שניר: אני מדברת בגדול, אתם רוצים אחר כך להגיב ולהבהיר, אז תגידו.

מתן כצמן: לא, לא. סליחה. אני לא אגיב. כן.

שמשון רחמנפור: היא צודקת.

מירב שניר: אני אומרת, בעיניי אין מספיק מענה לחינוך מיוחד, זה חלק מאיתנו, זה יגדל ככל שהיישוב יגדל. נקודה שלישית. המתנ"ס והשירותים הקהילתיים. המתנ"ס הקיים היום בשבזי, כשאני הגעתי לפה

עם שני תינוקות לפני 23 שנה, זה פחות או יותר אותו מתנ"ס שיש היום. להסתכל עשור קדימה ולהגיד מה שהיה הוא שיהיה, שוב טעם לפגם בעיניי.

שמשון רחמנפור: מועצה, לפני מתנ"ס, מועצה.

מירב שניר: רגע, שנייה, שנייה. שמשון.

שמשון רחמנפור: סליחה.

מירב שניר: תודה. היה שקף אחד שדיבר על השלמות לחדרי חוגים במגרש המרכזי של המועצה. שוב, לא ברור אם זה כמתנ"ס נוסף, כהשלמה למתנ"ס הקיים. הנקודה הזאת בעיניי עדיין מאוד בעייתית.

מתן כצמן: איזו נקודה רק מירב?

מירב שניר: של המתנ"ס. תרצה אני אעביר לך גם את הטקסט כלשוננו.

מתן כצמן: לא, אין בעיה.

מירב שניר: נקודה רביעית. המגרשים בכניסה הראשית של היישוב, עברנו מאוד מהר, זאת אומרת לא עברנו בכלל, לא הציגו לכם את ההמלצות פר מגרשים, אז אני אגיד לכם היום שבכניסה לעיר הקטנה שנהיה, מתוכננים כרגע שימוש אחד מהצד המזרחי לטובת שירותי חירום, מד"א וכב"ה, שכבודם במקומם מונח, ומצד שני למגרשי פאדל. אני חושבת שבייעול של משאב הקרקע ובנראות של הכניסה ליישוב, ההמלצה הזאת היא לא נכונה וששירותי החירום צריכים להיבנות אתמול בבוקר, אני לגמרי איתך, מי-גל, אבל לשיטתי הם צריכים להיות בחלק הצפוני באזורי התעשייה ולא בכניסה ליישוב סמוך לשכונת שדות. נקודה חמישית, חסרה לי בהמלצות על המגרשים. עוד שני מגרשים משמעותיים לאורך רחוב המייסדים. כולם מכירים את האג'נדה שלי לעניין מרכז המושבה והפיתוח שלה. כל הנושא של השב"צ הגדול שהיום יושבת בו המועצה, אין עליו שום המלצות במצגת וגם לא איפה שנמצא היום בית יחיאל ומוזיאון הראשונים. אני מסכמת. אלו מבחינתי חמש הנקודות המהותיות שחשוב להביא לידיעת הציבור במסגרת ההצבעה. הערות נוספות טכניות העברתי כמובן כמה פעמים למהנדס ולצוות. אני סומכת עליהם שהם יסתכלו על זה, אני לא מתערבת להם ביום יום המקצועי, ואני מאוד מקווה שטרם אישור סופי, חמש הנקודות שהעליתי יעברו חשיבה נוספת. תודה.

אייל רובין: ככה, קודם כל אני גם מתנגד להערה, אני חושב שהיא מיותרת ואני גם חושב שהנושא של החזון באמת מה שאמרה פה מירב, קטונתי, את רואה את זה הרבה יותר עמוק ממני, זה המקצוע שלך. אבל אני כן חושב שכן עלה פה משהו שכבר דובר בו בעבר, אותו פיל שהגדרת שמשון, הוא בחדר והוא פה כדי להישאר, ואני קורא לנו כן לדבר על העניין הזה עד הסוף, למצות את זה. האנרגיות הן קצת מוגזמות, שמשון אוהב אותך אהבה גדולה,

שמשון רחמנפור: לא, זה יגיע לבית משפט, אני אומר לך. יש דברים שאני לא מסכים שידרסו אותם.

אייל רובין: אבל הנה עוד פעם אתה שם, אבל שמשון, אבל רגע, אני בא בטוב.

שמשון רחמנפור: אוקיי.

אייל רובין: אנחנו צריכים לדבר.

שמשון רחמנפור: אתה יודע שאני אוהב אותך, זה בלי קשר.

אייל רובין: זה הדדי, אבל אתה נורא כועס. צריכים לדבר על העניינים האלה, אבל טיפה להוריד, אבל טיפה להוריד, אבל טיפה להוריד. צריכים לדבר ולראות איך פותרים את העניין הזה.

שמשון רחמנפור: תבוא לוועדת מכרזים, תראה מה קורה.

אייל רובין: זה שמתבטאים בשונה מדעתך, זה לא אומר שיש מישהו, יוסי, הוא לא ישמע אותי, אין לו חלוקת קשב, הוא לא ישאל, אין לו מה לעשות. זה לא אומר שחושבים אחרת ממך שאנחנו אנטי דת, או ששלומית אנטי דת. היא פשוט חושבת אחרת. זה לא שאתה פרו דת ומישהו אחר הוא אנטי דת. פשוט חושבים אחרת, רואים את הדברים אחרת. כאשר היא אומרת שהנוסחה לא נראית לה, זה כשהיא בדקה את זה עם אנשי מקצוע שטוענים שהנוסחה,

שמשון רחמנפור: הוסכם על זה או רק סיפורים?

אייל רובין: זה אומר שיש אנשים שהאינטרפרטציה שלהם לאותה נוסחה היא אחרת ממה שמציעים האנשים המכובדים פה. זה לא אומר שהם לא אנשי מקצוע, זה אומר שהם רואים את זה בצורה מסוימת, משפטית אפשר לקרוא את זה אחרת ויכול להיות, שהאמת היא בצד האחר ולא בצד שלהם. זה יכול להיות. יכול להיות שהם טועים. זו ההצעה.

שמשון רחמנפור: אני רק לומד משפטים, אז היא יותר חכמה ממני בעניין הזה. אני עוד לא הגעתי לרמה, **אייל רובין:** אתה תלמיד, אז הנה, תקשיב.

שלומית גוטרמן כספי: שמשון, אם היית יושב איתי עשר דקות, הייתי מראה לך. אל תגיד דברים שאפילו לא בדקת.

שמשון רחמנפור: את מוזמנת להזמין אותי.

שלומית גוטרמן כספי: אני אעשה את זה.

אייל רובין: שמשון, ויכול להיות שבשיחה, באמת, בשיחה בניחותא, אפשר שנייה ללבן את הדברים ולהגיע למקום יותר טוב מאשר שכשהאגרסיות עולות וחראם, חבל. אף אחד לא בא לריב פה עם אף אחד. אז מה שאני קורא לנו, זה כן לדבר על העניין הזה, ואני אשמח אם אתה תוביל את העניין. הסיכום שלך קודם לכן, מאוד הסכמתי עם כל מילה שאמרת, בסוף הפרוצדורה לא מעניינת, המהות היא שמשנה. ואם, הוא אמר מתן, והוא אמר בצדק, כרגיל, הוא אמר אם יקום הצורך הרי נחליט על הדבר הזה ואם צריך יהיה. אז למה לכווס? כי יש איזשהו משפט שלא מתלבש לך? 99% מהדברים פה הם אחלה, אתה בעצמך,

שמשון רחמנפור: לא, לא, רק מה ששינו. אם היה מגיע דו"ח גולמי, לא היה מפריע.

אייל רובין: שמשון, אבל זה בדיוק העניין, האינטרפרטציה, זה הכל, אני לא אכפיל מילים.

אמיר טטרסקי: שמשון, גם אם אתה תקרא את הסעיף, אתה תסכים.

שמשון רחמנפור: קודם כל אני רוצה להתחיל בהתנצלות לפני שירלי, לא הייתה לי כוונה לפגוע בעניין הייצוג הנשי, אני מברך על הייצוג הנשי, אני באמת, אני חושב, שזה תקדים. אני חושב שאנחנו דוגמה למועצות בכל הארץ של ייצוג נשי. בואו נתחיל בזה, שירלי, סליחה, אני ואת רואים הרבה דברים עין בעין. ואנחנו שותפים עם ועדת רווחה ודברים אחרים. לגבי מירב, אני מסכים עם כל מילה שמירב אומרת, גם אם היא אומרת שהיא בדקה וזה, אני מדבר קודם כל על העניין המקצועי. זה המקצוע שלה, אז אני לא, **מירב שניר:** לא, לא. אני רק מבהירה שאני לא מתייחסת לפן המקצועי, אני מתייחסת לחלק של המדיניות. המסמך הזה הוא מדיניות על בסיס דאטה מקצועי. וכל מה שאמרתי הוא לגמרי מהכובע של חברת מועצה מנבחרת ציבור וממש לא מהכובע המקצועי.

יוסי אלבז: אמרת את זה בטעם, ונכון. היה מאוד מהנה לשמוע.

שמשון רחמנפור: קודם כל, אני מסכים עם כל מה שאמרת, אני לא מתנגד למה שאמרת, זה אולי מפליא. אני רק רוצה להוסיף עוד שני דברים. מתן. לא תמיד מוצאים אותי מסכים עם כולם, תנצל את ההזדמנות. אני רוצה להוסיף שני דברים, חסר פה מגרש כדורגל. אבל לא קראתי את זה, אני לא יודע לקרוא, אני רק לא ראיתי תמונה.

יוסי אלבז: כתוב, כתוב.

שמשון רחמנפור: איפה, איפה המיקום? איפה הדברים? והנושא השני אני ראיתי שיש מיקום למגרש פאדל, אני לא יודע אפילו מה זה,

מתן כצמן: יש, יש, יש בית כנסת. תנוח דעתך שמשון, יש מקום להכול.

מי-גל אבינועם: ונשים לך בית כנסת באמצע המגרש.

שמשון רחמנפור: אבל בואו נתקדם. אני רוצה, תקשיבו, הנושא של הדת הוא מהותי בעיניי. הוא בליבי ובנשמתי, אני לא לובש כיפה, אבל אני בן אדם מאמין, ואני בטוח שחלק מכם גם פה, מייצג את הציבור הדתי. רק באיזשהו מקום שיש התנגשות, זה לא מסתדר. אוקיי? עכשיו, אני רוצה להקריא כדי שאני לא אשכח, כדי שיהיה לי יותר קל. אז קודם כל, אני רוצה להגיד לכולם שוב ערב טוב ושוב סליחה אם הרמתי את הקול, אבל כמו שזה כואב לאחרים, אז גם לי זה כואב. אז כמו שאני תמיד נוהג להתחיל, לפני כל דבר של ביקורת, אני רוצה לנצל את ההזדמנות להגיד דברי שבח ואפילו תודה, דווקא מספסלי האופוזיציה, אוקיי? תודה על השינויים שעובר היישוב מבחינה חזותית. חלק ההנהלה, שתכף תשמעו את הביקורת עליה, יש לה תפקיד חשוב בעניין הזה. אני רואה ניצנים ואפילו תהליכים של מקצועיות ומקצוענות. אני מוצגת פה תוכנית עבודה שנתית לפעולות המועצה, בסוף שנה מקבלים סקירה מה נעשה או מה נותר להשלים, ואני חושב שמעבר לתודה לך, אני חושב שצריך להגיד תודה למי-גל ורינת שמובילות את הדבר הזה. אני רוצה להגיד תודה על הרפורמה בחינוך. יש כאלה שיסכימו עליה, יש כאלה שלא יסכימו עליה, אבל עצם העובדה שלפעמים בן אדם צריך לצאת מהקופסה ולחשוב אחרת. אז הוצגה פרוגרמה חינוכית

חדשה, נחתמו שיתופי פעולה בין המועצה לוויצ"ו, מתוכנן להקים חטיבות ביניים ובתי הספר היסודיים יהפכו להיות שש שנתיים, ואין לי ספק שחלק גדול מזה, זה המדיניות של טל רגב, ושל אדי מנהל מחלקת החינוך, וזה דברים שלא קרו פה, כמו שיתופי הפעולה עם ויצ"ו וזה, זה בהחלט דבר שצריך לברך עליו. אבל היום אנחנו מציגים את הפרוגרמה שהיא לעשור הקרוב, ואני מבין את המשמעות שלה ואת המטרה שלה, אנחנו לא רוצים למצוא את עצמנו עוד הפעם עם בית ספר בלב אזור תעשייה, ואני לא רוצה להגיד את הביקורת על כך למי שהיה אחראי על זה, זה בטח לא המועצה הזאת, אוקיי? אבל אני חייכתי באמת לשמוע את הבשורה. מה החזון? איך יראה היישוב? איך יראה העתיד? ואני חייב להגיד לכם שאני התאכזבתי. מה שאני רואה פה, אילו היה מגיע המסמך הגולמי שחברת אורבניקס מביאה, וכל אחד היה אומר את ההערות שלו, לא היה מפריע לי וגם לא הייתי מתעצבן. לא הייתי מתעצבן. אבל מה שאני רואה פה זה פרוגרמה מהונדסת, ואני אגיד גם למה. קודם כל, אני מתחיל עם זה שהפרוגרמה נבנתה על הנחות יסוד. אני לא יודע אם זה בכוונה או במקרה. הן משותפות אג'נדה של ההנהלה של היישוב, גם הגדרתם שזה יישוב חילוני, ככה כתוב בדו"ח, אני לא יודע מה זה חילוני, כבר שאלתי את השאלות ולא קיבלתי תשובה, חילוני זה מישהו, שמה? אני מגדיר את עצמי חילוני. אני נספר בדו"חות, לא נספר בדו"חות. אני לא נוסע בשבת, אני לא הולך לבית כנסת, אני לא מתפלל כל יום. אני מתפלל אבל לא כמעט כל יום, סלח לי הרב על זה. אז זה הדבר הראשון. חילוני זה משהו סובייקטיבי. זה לא משהו אובייקטיבי, אז זה לא מדד. הדבר השני, מי שנכתבה הפרוגרמה, לי נראה, ואל תעלבי מבחינה מקצועית, שהיא ניסתה מאיזה משרד ממוזג באיזה בניין בתל אביב, או ממשרדי המועצה. אני לא ראיתי שמישהו מכבד בא ובדק וספר איך וכמה יש בכל מקום. קיבלתם נתונים, אל תעלבי, הכנסתם את זה לאיזה טבלאות אקסל וזה מה שיצא. קצת עם גרפיקה וזה, זה נראה יותר יפה ויותר מרשים, אבל זה מה שקרה. אז שוב אני אומר, אתם לא באתם וגם אף אחד מכם, אני ראיתי את שירלי ביום כיפור מתפללת איתנו במגרש, אני ראיתי את טרסקי שבא לנינג'ה וזה אחלה, לבריאות לו, אני ראיתי דברים אחרים. אני מכבד את כל מי שבא וכל מי שלא בא, אבל אני מצפה שבאותה מידה יכבדו גם את הצורך שלי. אז זה הדבר השני. אז מה שקורה פה, אני מרגיש שיש פה איזושהי אג'נדה או רוח חדשה של אנטי דת. אני מרגיש, יכול להיות שאני טועה, אתם תפתיעו אותי, אני מצפה שתפתיעו אותי, אוקיי? אז הנה, עוד הפעם, אני מזמין כל אחד ואחד מחברי המועצה לבוא ביום שישי בערב לבית הכנסת, זה התפקיד שלכם, לבוא לבית הכנסת בבית אבי ולראות ולהתרשם. לא ביום כיפור, לא צריך את יום כיפור. לבוא איזה יום שישי שאתם רוצים, איזה שבת שאתם רוצים, אוקיי? בואו תראו. זה דבר שני. אז עכשיו ועכשיו, עוד דבר, אחרי שהפרוגרמה הזאת

שירלי עזרא שרון: שמשון, אם בית הכנסת יהיה שוויוני ואני אוכל לשבת ליד הבן זוג שלי והבן שלי, אני מבטיחה לך שאני אגיע. ברגע שאני מאחורי וילון ואני לא יכולה להיות משפחתית, מאוד קשה לי להגיע, אני מגיעה יום אחד בשנה ביום הכיפורים ועם תחושת מחנק. צריך להיות פה גם שוויוניות, אתה מדבר על

נשים פה, אני לא אמורה להתפלל מאחורי פרגוד ולי לא מתאים הרפורמי. אני באתי מזרם אחר, אני רוצה שיהיה שוויוניות, כל כך הרבה מקומות בארץ, כולל בירושלים כבר עשו את הקידמה הזאת, אני מצפה ממך לעשות את הקידמה הזאת ולהתאים את זה לתקופה היום של 2026, וליישוב שהוא יישוב כן עם אוריינטציה יותר חילונית, אם אתה תעשה את זה, אתה תגדיל את מספר,

שמשון רחמנפור: זה לא שלי.

שירלי עזרא שרון: לא. אתה אמרת בית כנסת שלי. אני מחזירה את זה.

שמשון רחמנפור: אני לא נגד, אני דווקא חשבתי על פורמט אחר.

שירלי עזרא שרון: שמשון, שמשון. אתה אמרת בית כנסת שלי ולכן אני פונה אליך. אני מצפה שבית הכנסת יתנהל בצורה שוויונית. שהוא יתנהל בצורה שוויונית. אתה גם מדבר אליי ואתה יכול גם לגייס אותי, ואני אגיע יותר מפעם אחת בשנה לבית הכנסת ואני ארגיש שזה לא, נעשה בצורה שנעשתה. אני לא רוצה לשבת מאחורי ברקוד ולא לשבת במנותק מהמשפחה שלי. זה הערכים שאני פועלת איתם וזה מה שחשוב לי שיהיה לי, ובית הכנסת הזה הוא ליד הבית ואני בטוחה שבשמחה הולכת יותר עם המשפחה.

שמשון רחמנפור: נדבר על זה אחר כך. אבל בואו נמשיך. גם לאחר שהפרוגרמה הזאת נכתבה, מסתבר שהתקיימה עליה ישיבת הנהלה, אני מרגיש שנמחקו, שונו, איך אני אומר את זה? הכמינו חלק מהנתונים, הנה אני אתן לכם דוגמה.

שלומית גוטרמן כספי: איזה נתון הוכמן?

שמשון רחמנפור: לדוגמה שצריך רק 3 בתי כנסת.

מי-גל אבינועם: שלא צריך.

שלומית גוטרמן כספי: בתי כנסת?

שמשון רחמנפור: לא, כתוב שבאבן יהודה נדרשים רק 3 בתי כנסת.

יוסי אלבז: אבל זה לא הוכמן. זה הופיע.

שמשון רחמנפור: לא, לא, לא. לא הוכמן. לא נאמר ששלושה בתי כנסת של 250, לא נאמר.

מתן כצמן: שמשון, יאללה, תתקדם.

שמשון רחמנפור: אבל בוא נתקדם. הלאה. בוא נדבר על יתר הדברים. מופיע דו"ח שמציג שיש 3 בריכות באבן יהודה. אני ומירב, היא הרימה לי, אז אני אזרום איתה אחר כך בעניין הזה. אני לא יודע מי טבל בהדסים ומי טבל בבית הספר האמריקאי. הברכה זה דבר שצריך להיות נגיש לכל תושב באבן יהודה במחיר סביר, זה דבר בסיסי, זה לא צריך להיות נכס מניב כמו הקאנטרי. צריך בסך הכל בריכה פשוטה עם מים לקרר את הגוף, עם מציל, שמשייה, אם יש כיסא אז מה טוב. היא לא חייבת להיות מפוארת, אפילו בריכה דפוקה כמו מה שהייתה לנו. אוקיי? שאמא שיוצאת לעבודה בבוקר, רוצה שהילדים שלה בחופש הגדול ייקחו איזה בקבוק מים, פרי ואיזה סנדוויץ' וילכו עד שהיא תחזור. זה מה שאני חושב. אז, עכשיו,

אני, באמת אומרים שמשחרב בית המקדש ניתנה נבואה לשוטים, ויכול להיות שאני, לא בשלה העת לנבואה שלי, אבל לי ברור, ככה אני רואה את זה, שהברכה הזאת תשמש יותר את תושבי הסביבה של אבן יהודה, ובעיקר תושבים בעלי מעמד סוציו-אקונומי גבוה, הרבה לפני תושבים שלנו, של אבן יהודה. עכשיו, מי שיש לו כסף יינה מקאנטרי, הילדים שלו ילמדו חוגים ושחייה בבריכה, ומי שאין לו, לא יודע. אז אני, אולי המועצה הזאת תקים את ה, תמשיך את החטא של המועצה הקודמת ותקים בריכה ותיתן גם אותה לידי ההולמס פלייס, ואפילו תהיה לנו הכנסה של 200 אלף שקל או יותר. למה אני יודע, למה זה כואב לי? כי אני גם כן גדלתי, גדלתי, באתי לפה מתל-מונד, אנחנו, לי להורים שלי לא היה, אנחנו הסתכלנו בקנאה על הבריכות בעין ורד ובחירות, ולא היה לי כסף ללכת לבריכה, ואני לא יודע איך העסק הזה נבנה, כבר דיברתי איתך, מתן, על העניין הזה, בחלק מהדברים הסכמנו. אני חושב שאנחנו צריכים או ש, אם אנחנו רוצים להקים בריכה, אז בריכה שתהיה לכל הציבור, במנותק מההולמס פלייס, זה לא מעניין אותי מה המדיניות שלהם, מעניין אותי מה המדיניות שלנו. אם הם יכולים להתמזג ולתת את השירות שאנחנו מבקשים, יופי, ואם לא, אז נלך קדימה.

מתן כצמן: אבל זה לא הדיון של הפרוגרמה, שמשון.

שמשון רחמנפור: עכשיו, אני כבר את כל ההערות שלי לגבי בית כנסת וכל העסק אמרתי.

מתן כצמן: אמרת.

שמשון רחמנפור: אבל אני, מה שהפריע לי בדו"ח זה, שעוד לא שמעתי פה, מעבר למשפטים נהדרים של ליברליות ומחשבה וזה. לא שמעתי למה המועצה הזאת לא מרימה את הכפפה ומתקנת עוול שנגרם לציבור שלם בשכונה 212. לא מבין את זה. אני לא ביקשתי שיבנו, שהמועצה תבנה בית כנסת,

מתן כצמן: זו לא החלטה שנדרשת פה.

שמשון רחמנפור: רגע, רגע, יכול להיות, לא יודע מי, הבטחות שמעתי מכאן כבר 10 שנים, אוקיי? כשיהיה אני אבקש סליחה על מה שאני אומר, אוקיי? אני לא מבקש שתבנו לי בית כנסת כמו בירושלים או במודיעין. אני גם לא מבקש שהמועצה תשים כסף כמו שהיא שמה על גינת כלבים, שזה עלה סכום לא מבוטל והוא מתוחזק על ידי המועצה. אבל אני אומר, יאללה, הגיע הזמן. הגיע הזמן. הדו"ח הזה היה צריך לשקף מציאות, הדו"ח הזה לא משקף מציאות. הוא לא מראה את החוסר האמיתי ואת הצורך האמיתי של שכונה 212, ואני אחד מהם, לבית כנסת. אני לא במקרה העליתי, זה לא סוד, אני העליתי את ההצעה לבית כנסת לפני חצי שנה, אתה ביקשת להוריד את זה והורדנו את זה במשותף, אמרת 3 חודשים, נהיה 6 חודשים, בוא נראה מתי נגיע לזה. בטוח שהבן שלי לא יעלה לבית כנסת, יעלה לתורה בבית אב"י, זה בטוח לא.

אבל אני שואל בעצם, מה האג'נדה שלכם?

מתן כצמן: שמשון, שמשון, שמשון.. תגיע לקצה.

שמשון רחמנפור: רגע, רגע, אני אתקדם. לא, אני רוצה עכשיו אני לסיים. אני, לא מפריע לכם שבאמת בית כנסת נמצא בתוך בית ספר, זה לא מפריע? זה לא נראה לכם פרדוקסלי בתוך בית ספר חילוני? ואני רואה את היחס של השצ"פ לבן אדם. מה היחס של השצ"פ? 26 מטר מרובע לאדם. זה מופיע בדו"ח שלך. אני בבית כנסת שאני מתפלל בו, אני מצטער אם אמרתי שלי, בבית כנסת שאני מתפלל בו, היחס הוא חצי מטר לאדם. ואני מבקר בבית כנסת הרבה יותר משאתם מבלים בגינות, אוקיי? אז רק שתדעו את זה ותחשבו על זה. והפריע לי גם בדו"ח ההערה הזאת, לפי אחריות הנהלת המועצה. לא המועצה, הנהלת המועצה. ברצינות.

שלומית גוטרמן כספי: יש ועדת הנהלה, זו לא הנהלה שניהם, זו ועדת הנהלה. כמו ועדת מכרזים, יש ועדת הנהלה. אוקיי? אתה הבנת.

שמשון רחמנפור: אני, בסיפא אני אסביר מה אני, איך אני רואה את החזון שלי.

מתן כצמן: אוקיי. בוא נסכם.

שמשון רחמנפור: עכשיו, אני אדלג, אני אדלג. תשמע, מתן, אני רוצה להגיד לך משהו. אני לא הכרתי אותך לפני הבחירות. אבל אני שמעתי את הדברים, את הרוח שאתם שידרתם, של שקיפות, של פלורליזם, של שוויון, של אחווה וזה, אני לא בטוח שזה מה שקורה בפועל. בפועל אני רואה שהמתנ"ס נמצא כולו אצל הקואליציה, אין לנו אף ראשות של ועדה מלבד ועדת ביקורת, אין לנו את זה, אין, אין, לנו נציג אחד מהאופוזיציה שהוא בראש ועדה, למעט טל הרמן שהוא יושב ראש ועדת ביקורת, למעט,

רינת אורן: זה היה גם בקדנציות קודמות.

שמשון רחמנפור: מה? מה? מה זה קשור אם זה היה במועצות אחרות?

מתן כצמן: שמשון תמשיך נו.

שמשון רחמנפור: רינת, מה זה קשור?

מתן כצמן: שמשון תמשיך.

שמשון רחמנפור: אוקיי, אני לא מבין למה.

מתן כצמן: זה לא קשור לפרוגרמה.

שמשון רחמנפור: הלאה, לא, בכלל, אני אגיד לך למה. אבל אני,

מתן כצמן: שמשון, תמשיך.

שמשון רחמנפור: רגע, רגע, אני אגיד לך למה זה קשור. זה קשור למילה הנהלה. יש לי הרגשה, אני עכשיו אגיד משהו מקומם, שאמרתי כבר שהפיל צריך להיות פה. על השולחן. יש הרגשה שמי שדתי הוא אולי נחות, או לא מבין, או לא יודע לקרוא, לא יודע מה. אז אני רוצה להגיד לכם סוד. יש פה אנשים מסורתיים שיודעים לקרוא באבן יהודה, גרים פה באבן יהודה, בבתים רגילים, **טל רגב:** די, נו די עם זה כבר, די, זה לא רלוונטי לפרוגרמה, אתה באמת,

מתן כצמן: זה דיון על פרוגרמה, לא על אג'נדה, על התפיסה הדתית שלך. תתקדם.

טל רגב: אתה מדבר כבר רבע שעה על דברים שכואבים לך בבטן, תעלה שאלות לשיבות המועצה הבאה על מה זאת ועדת הנהלה ואיך מתקבלות החלטות. יושבת פה אשת מקצוע כבר 4 שעות.

מתן כצמן: שמשון תקשיב, זה הערות לפרוטוקול.

שירלי עזרא שרון: אני חושבת שזה לא מכבד אותנו. סליחה, סליחה, זה גם לא מכבד אותנו, כי הרבה דברים שאתה רוצה לומר, גם אני הייתי רוצה לומר.

שלומית גוטרמן כספי: נכון.

שירלי עזרא שרון: לי לא ניתן רשות, ניתנה לי רשות להגיב רק על הפרוגרמה.

מתן כצמן: נכון.

שירלי עזרא שרון: אני מצטערת, זה לא שוויוני, אני לא מקבלת את זה.

מתן כצמן: אני מסכים. ולכן אתה צריך לסיים.

שמשון רחמנפור: אני רוצה עדיין להמשיך.

שירלי עזרא שרון: לא, אני קמה והולכת, סליחה, אני לא יכולה. גם לי יש מה לומר על הדברים כאלה. סליחה, יש לי מלא מה לומר על הדברים כאלה.

מתן כצמן: חברים זה לא הדיון. מצטער. עם כל הכבוד גם לך וגם לך. אתה מסיים עכשיו. אתה יכול להתייחס, שמשון, שמשון, תסיים את ההתייחסות לפרוגרמה.

שמשון רחמנפור: אז בואו נעלה הצעה לסדר היום.

מתן כצמן: הדעה שלך על ועדת הנהלה לא מעניינת אותי כרגע. אתה מתייחס לפרוגרמה,

שמשון רחמנפור: ההנהלה היא שהינדסה את הפרוגרמה, זה מה שהבעיה ואני אומר לך, אני אומר לך,

מתן כצמן: סיימנו.

שמשון רחמנפור: רגע, אני רוצה להגיד לך משהו. אתה נבחרת. אני לא יודע למה לא הצעת לנו להיות חלק מההנהלה הזאת.

מתן כצמן: זה לא לדיון עכשיו.

שמשון רחמנפור: אז אני זורק לך כפפה, תזמין את כל חברי האופוזיציה להיות חלק מההנהלה, ואז החלטות יקבלו בצורה מאוזנת, לא מייצגים צד אחד או אג'נדה אחת.

מתן כצמן: טוב, חברים. תקשיבו רגע. אני מסכם את הדיון על הפרוגרמה ואנחנו נצביע.

שלומית גוטרמן כספי: אבל על מה אנחנו מצביעים?

מתן כצמן: אנחנו מצביעים על הפרוגרמה בכפוף להערות שלכם שיעברו לפרוטוקול והן תקפות ויופיעו בפרוטוקול ותוכלו לחזור אליהן, להפנות אליהן ולהציג אותן ואגב להמשיך להתעקש עליהן גם אחר כך מבחינתי.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אם יש לנו הסתייגות על ההערה הזאת, היא צריכה להימחק.

מתן כצמן: היא לא נמחקת.

שלומית גוטרמן כספי: למה?

מתן כצמן: ככה.

שלומית גוטרמן כספי: למה? אבל לדעתי יש פה רוב למחיקה.

מתן כצמן: היא לא נמחקת. נקודה. היא לא נמחקת שלומית. תופיע עם ההסתייגות שלך,

מירב שניר: משני הצדדים יש פה הסכמות על הערה הזאת.

מתן כצמן: נכון. אין בעיה.

שלומית גוטרמן כספי: נכון.

שמשון רחמנפור: אז נצביע בהתאם.

מירב שניר: הנה, גם ההסתייגויות שלי, אף אחד לא יתקן אותן, זה לא,

שלומית גוטרמן כספי: אבל רגע שנייה, קודם כל ההסתייגויות של מירב כולם הסכימו עליהן, אז למה לא להטמיע אותן?

מתן כצמן: אני לא מסכים איתן.

שלומית גוטרמן כספי: אה, לא?

מירב שניר: אני רק דיברתי על זה, אבל אף אחד לא מסכים איתי.

מתן כצמן: אגב, לא רק שלא הסכימו, זה הערות שאחרי שעברנו על המצגת ביחד בישיבת ההנהלה, זה דברים שהבנו שאנחנו לא מסכימים עליהם. ולכן היה חשוב להציג אותם.

שלומית גוטרמן כספי: לא, אז שמשון פשוט הסכים, אז התבלבלתי חשבתי שכולם.

מירב שניר: גם לחברת הנהלה זה לא עוזר שיש לה הסתייגויות, אל תדאג, אתה לא לבד.

מתן כצמן: חברים, תקשיבו, אני רוצה להתייחס.

שמשון רחמנפור: אנחנו עוד נדבר על זה אחר-כך.

מתן כצמן: חברים, חברים, תקשיבו רגע. פרוגרמה זה נושא טעון, זה נושא מורכב, זה נושא שיש בו מדיניות. אנחנו קבוצה מגוונת, גם בתוך הקואליציה אנחנו קבוצה מגוונת, עם דעות שונות. ולעולם לא נגיע להסכמות על הכל ביחד, אין סיכוי כזה. אני מכבד את דעתו של כל אחד ואחד, אפילו הגענו למצב שהקואליציה והאופוזיציה מסכימים על דברים מסוימים. זה יכול להיות על הבריכה, זה יכול להיות על מקווה, וזה יכול להיות על משהו אחר. אני מבקש. הפרוגרמה היא מסמך שהוא בעיקרו מקצועי והוא כולל מדיניות. אנחנו קבענו את המדיניות שלנו לגבי הדברים, אנחנו מצביעים, כל אחד יוכל להתייחס. לי חשוב להגיד שנאמרו פה המון דברים, שונים ומגוונים, החל מבריכות ודברים אחרים, אין כחוסר ההתייחסות שלי

כהסכמה לכל דבר, נאמרו פה דברים מגוונים ושונים. בשורה התחתונה על הפרוגרמה הזאת, אנחנו מצביעים כל אחד עם ההסתייגות שלו וההערות שלו, שמבחינתי תקפות לפרוטוקול. וזהו.

שלומית גוטרמן כספי: אני מבקשת לקיים הצבעה נפרדת על מחיקת ההערה.

מתן כצמן: אוקיי.

שמשון רחמנפור: איזה מחיקת הערה?

מתן כצמן: מחיקת ההערה של אורבניקס.

שלומית גוטרמן כספי: של המקווה.

שמשון רחמנפור: למה? בואי נמחק את כל השורה של המקווה.

מתן כצמן: האמת היא שאני לא חושב שניתן לקיים הצבעה כזאת. עזבו, שנייה, אנחנו מצביעים על הפרוגרמה.

שמשון רחמנפור: בכלל את כל הסעיף של בתי הכנסת וזה, לא צריך. נזרום אתכם עד הסוף.

יוסי אלבז: די, שמשון, די.

שמשון רחמנפור: למה?

יוסי אלבז: כי די.

מתן כצמן: חברים. עזוב, שמשון, שמשון, יש לי עוד מה להגיד, אבל אני אחסוך את זה, אנחנו רוצים את זה כבר לעבור הלאה. חברים, אנחנו מבקשים לקיים הצבעה על הפרוגרמה. כל ההתייחסויות יכנסו לפרוטוקול.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אני לא רוצה הסתייגות, אני רוצה הצבעה, למחוק את ההערה הזאת. מה זה ההערה הזאת? אם אנחנו לא מסכימים להערה, למה היא נשארת?

מתן כצמן: זה לא שואלים,

שלומית גוטרמן כספי: מה זה לא שואלים?

מתן כצמן: זה הערה של מנסחי הפרוגרמה.

שלומית גוטרמן כספי: אז מה, אני מאשרת את ה,

מתן כצמן: לא, את לא חייבת לאשר אותה. את מסתייגת ממנה.

שלומית גוטרמן כספי: אבל אני מאשרת את הפרוגרמה כמו שהיא? מה זה הסתייגות? אני רוצה למחוק את ההערה הזאת.

מתן כצמן: חברים, אני מצביע בעד הפרוגרמה בכפוף להסתייגויות שלי שנאמרו, אחד אחד אני מבקש, אני בעד.

אייל רובין: בעד

טל רגב: בעד.

מירב שניר: אני בעד בלב מאוד כבד בכפוף להסתייגויות שאמרתי. בדיוק. בלב מאוד כבד.

שלומית גוטרמן כספי: אני בעד כמובן, אני לא בלב כבד, אבל אני ממש לא מבינה מדוע לא עושים הצבעה

על ביטול ההערה הזאת, כי ההערה הזאת היא שגויה. היא שגויה, הסתייגות זה לא מספיק בעיניי.

מי-גל אבינעם: בעד.

שירלי עזרא שרון: בעד, בכפוף להסתייגות שאמרתי קודם.

אמיר טטרסקי: אני בעד. אני נגד ההערה, אני בסדר שהיא נשארת כי זו הערה שלהם, זו לא הערה שלנו,

וזוהו.

שמשון רחמנפור: זה הערה שלכם, זה לא הערה שלנו.

מתן כצמן: לא, זו הערה שלהם. הוא צודק.

אמיר טטרסקי: זו הערה שלהם. של אורבניקס.

יוסי אלבז: מה, והחלטת הנהלה? מה זה קשור אליהם?

יוסי אלבז: אני נמנע.

שמשון רחמנפור: אני נגד.

בעד: מתן, מי-גל, טל רגב, אייל, שלומית, מירב, אמיר, שירלי, טלי (ההצבעה בעד כפופה

להסתייגויות שנאמרו לפרוטוקול)

נגד: שמשון

נמנע: יוסי

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות את פרוגרמת נכסי ציבור.

מתן כצמן: בסדר גמור, תודה רבה חברים. צריך להגיד, זה נעשה אחרי עבודה מאומצת של הרבה מאוד

חודשים ותקופה ארוכה, אז באמת תודה לכל השותפים שלקחו חלק. ותודה לחברי המועצה וגם לחברת

אורבניקס. שנייה, אני מבקש להגיד תודה לכל חברי המועצה שלקחו את הפרוגרמה בשיא הרצינות,

העמיקו, חקרו, בדקו, הלכו למומחים, התעקשו, שמאוד מאוד השפיעו גם על הפרוגרמה עצמה.

שלומית גוטרמן כספי: כן, ואני גם רוצה להגיד תודה למתן ולהנהלה האמיתית, שבאמת מזיזים משהו

שלא היה פה שנים.

שמשון רחמנפור: אמיתית?

שלומית גוטרמן כספי: יש ועדת הנהלה ויש הנהלה אמיתית.

שמשון רחמנפור: ואני מה נחשב? אני הבררה?

מתן כצמן: שמשון, מה יש לך?

שלומית גוטרמן כספי: מה יש לך היום? שתית מיץ קורבנות הבוקר, מה נסגר?

שמשון רחמנפור: אני לא סעד. יש פה ציבור. אני מפרש את הדברים שלך, לא רק את יודעת לפרש.

שלומית גוטרמן כספי: תפסיק להיכנס לדברים שלי עם הקול החזק שלך. תהיה בשקט. תהיה בשקט עכשיו. פעם אחת. מספיק כבר. מספיק כבר עם האלימות הזאת, זאת אלימות.

מתן כצמן: רגע, יש עוד נושא.

מירב שניר: ותודה רבה לנועה. תודה רבה לנועה.

נועה מטע: כל חבר מועצה יודע שאתם עושים את זה בהתנדבות. חגיגה לדמוקרטיה פה. תודה רבה.

מתן כצמן: חברים, נושא הבא.

שלומית גוטרמן כספי: לא, זה פשוט התנהלות שמשון רחמנפור היא חצופה ברמות, זה בלתי אפשרי. אני הייתי באמצע להודות לכם,

שמשון רחמנפור: תתפטרי מהמועצה. יהיה יותר טוב.

אמיר טטרסקי: תן לה לדבר שמשון. די.

שלומית גוטרמן כספי: תהיה בשקט עכשיו, פשוט תהיה בשקט.

שמשון רחמנפור: את לא מועילה לשום דבר. את אנטישמית, אנטי-דת. אנטישמית. תקשיבי, זה מה שאת. בפנים אני אומר לך.

אמיר טטרסקי: שמשון, תירגע, אתה חצוף.

מתן כצמן: זה לא מקובל עליי מה שאמרת.

שלומית גוטרמן כספי: מה אמרת? מה אמרת עכשיו? תחזור שנייה. תחזור. תחזור על זה, כי זאת הוצאת דיבה. תחזור על זה, על מה שאמרת עכשיו מיד.

שמשון רחמנפור: אני חוזר מהדברים שלי.

שלומית גוטרמן כספי: כי השותף שלי הוא אחד הבכירים בלשון הרע, תגיד את זה שוב, אז תיזהר ותשקול מילים היטב.

שמשון רחמנפור: חוזר בי.

שירלי עזרא שרון: סליחה, עד שלא תהיה פה התנצלות, הישיבה הזו מבחינתי. עכשיו התנצלות. תתנצל עכשיו.

שלומית גוטרמן כספי: נכון, אני לא מוכנה להמשיך את זה, תודה שירלי. באיזה רשות אתה מתנהג ככה? בשם הדת אתה מדבר ככה?

שמשון רחמנפור: אני לא מתנצל.

שלומית גוטרמן כספי: מי נתן לך רשות לדבר ככה?

שמשון רחמנפור: מי נתן לך בכלל רשות? מה את חושבת, שתדרסי אותנו עם האג'נדה שלך? ברצינות?

אמיר טטרסקי: שמשון, אתה חושב שאתה תדרוס אותנו? די. למה אתה נכנס לה לדברים? תקשיב למה שהפה שלך מוציא.

שלומית גוטרמן כספי: פשוט פרצופה של המדינה. ברשות תורה.

שמשון רחמנפור: לא תהיה התנצלות שירלי. לא תהיה.

שלומית גוטרמן כספי: לא תהיה? אז גם אני הולכת, גמרנו.

שמשון רחמנפור: לא, אני אמרתי שיש לה גישה אנטישמית.

שירלי עזרא שרון: אתה לא, סליחה, למה זה יותר טוב?

שמשון רחמנפור: מה זאת אומרת לסגור מקוואות? פרעה זרק את הבנים ליאור, אנטיכוס ניסה להשמיד

את עם ישראל מבחינה רוחנית, המן רצה פיזית, מה זאת אומרת? מה זאת אומרת לא יהיו מקוואות?

אמיר טטרסקי: שמשון, שב. שב.

מתן כצמן: אף אחד לא אמר שלא יהיו מקוואות.

שמשון רחמנפור: מי אמר? מי אתם בכלל? מהנדסים דו"חות רק מה שזה מתאים לכם? את כל הדו"ח

היא לא בדקה רק את השורה הספציפית של המקוואות.

מתן כצמן: שמשון תצא.

מירב שניר: כי אי אפשר, אני אגיד לך למה,

שירלי עזרא שרון: אני גם אלך. אני הולכת. סליחה.

מירב שניר: אי אפשר לשבת ולשמע השוואות כאלו.

שלומית, מירב ושירלי יוצאות מהשיבה

שמשון רחמנפור: לכו. תפוצצו את הישיבה. לכו. אני לא צריך אותם, הם לא מעניינים אותי. ממילא אני לא

רואה פה שום מזור לכאב של הציבור שאני מייצג.

מתן כצמן: נראה לך הגיוני לקרוא לה אנטישמית? אתה לא מתבייש? תגיד, לדבר ככה לאנשים? להשוות

אותם לאנטיכוס? אתה נורמלי?

שמשון רחמנפור: אני לא השויתי לאנטיכוס, אני אמרתי שאתם לא מבינים מה זה מקווה. אף אחד לא

מבין מה זה פה מקווה בכלל. לא מבין מה זה מקווה. כשתבינו מה זה מקווה, תבינו שחיי האישות של

המשפחה עומדת על זה.

טל רגב: די עם החושך הזה. תדליק את הפנס.

רינת אורן: שמשון שב בבקשה. יש לנו נושא אחד אחרון.

שמשון רחמנפור: אני לא צריך מתן, אני אגיע לבית משפט ואני אתבע בית כנסת. אני לא רוצה הקצאה, אל תתנו לי הקצאה.

אמיר טטרסקי: שמשון, שב, שב. די. שקט.

6. תבחינים להקצאות

רינת אורן: כמה דקות לנושא האחרון, תבחינים להקצאות, כמו שגם אמרה מקודם מירב, ודיברנו על זה הרבה פעמים גם בהקשר של הדו"ח של מבקרת המועצה, כדי שנוכל לקדם את כל נושא נוהל ההקצאות אנחנו זקוקים לביצוע של שלושה מהלכים. עדכון סקר נכסים של המועצה, יצאנו לתהליך של עדכון. פרוגרמת נכסי ציבור שאותה אישרנו עכשיו. ואישור של תבחינים להקצאת קרקעות ומבנים. התבחינים האלה יהיו הבסיס להתנהלות של ועדת הקצאות, כפי שהיא מוגדרת בנוהל הקצאות של משרד הפנים, תהליך שבו יוגשו בקשות להקצאה והוועדה תבחן אותן ותביא המלצות לאישור הנהלת המועצה ומליאת המועצה. אני מקווה שעברתם על המסמך. המסמך כולל את כל השימושים והקריטריונים שלפיהם ועדת הקצאות תבחן את ההצעות שיגיעו. אני מבקשת מכם לאשר את מסמך התבחינים להקצאת קרקעות ומבנים. אבקש את הצבעתכם

שמשון רחמנפור: אני לא יכול לזה. אני לא מתרכז בזה.

בעד: מתן, מיגל, טל, אייל, אמיר, טלי, יוסי

נמנע: שמשון

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות את התבחינים להקצאות.

רינת אורן: תודה רבה, הישיבה הסתיימה.

תם דיון.

מתן כצמן
ראש המועצה

רינת אורן
מנכ"לית המועצה